

Ikt. sz.: NJB-42/31-8/2023.

NJB-13/2023. sz. ülés
(NJB-21/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Népjóléti Bizottságának**
2023. október 3-án, kedden, 11 óra 01 perckor
az Országház Hazai Samu báró termében (földszint 66.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása 7

A támogatott lakhatás megvalósítása érdekében szükséges hatékony intézkedésekről szóló H/4295. számú határozati javaslat Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről 8

Gy. Németh Erzsébet szóbeli kiegészítése 8

Hozzászólások 9

Gy. Németh Erzsébet válasza 18

Határozathozatal 20

Az Orbán kormány által tervezett megszorítások miatt a magyar családok megsegítése érdekében szükséges intézkedésekről szóló H/4669. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről) 20

Gy. Németh Erzsébet előterjesztése 21

Hozzászólások 21

GY. Németh Erzsébet válasza 29

Határozathozatal 30

A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény módosításáról szóló T/4314. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről) 31

Szabadi István előterjesztése 31

Kérdések, hozzászólások 32

Szabadi István válasza 33

Határozathozatal 33

A nyugdíjak értékállóságának biztosítása érdekében szükséges intézkedésekről szóló H/4353. számú határozati javaslat Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről 34

Dr. Gurmai Zita szóbeli kiegészítése 34

Kérdések, hozzászólások 34

Dr. Gurmai Zita válasza 35

Határozathozatal 35

A családi támogatások értékállóságának biztosítása érdekében szükséges intézkedésekről címmel benyújtott H/4354. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről) 36

Dr. Gurmai Zita előterjesztése 36

Dr. Gurmai Zita válasza 37

<i>Határozathozatal</i>	37
A véradásra való ösztönzésről szóló H/4909. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)	37
<i>Balassa Péter előterjesztése</i>	37
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	38
<i>Balassa Péter válasza</i>	40
<i>Határozathozatal</i>	40
A családi pótlék azonnali megduplázásáról, valamint Családi Kártyán történő folyósításáról szóló H/5095. számú határozati javaslat Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről	40
<i>Z. Kárpát Dániel előterjesztése</i>	41
<i>Balassa Péter előterjesztése</i>	42
<i>Z. Kárpát Dániel válasza</i>	45
<i>Határozathozatal</i>	47
Egyebek	47
Az ülés berekesztése	48

Napirendi javaslat

1. A támogatott lakhatás megvalósítása érdekében szükséges hatékony intézkedésekről szóló határozati javaslat (H/4295. szám)
(Varga Zoltán, Dr. Komáromi Zoltán, Gy. Németh Erzsébet, Földi Judit (DK), Varga Ferenc (független) képviselők)

(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

2. Az Orbán kormány által tervezett megszorítások miatt a magyar családok megsegítése érdekében szükséges intézkedésekről szóló határozati javaslat (H/4669. szám)
(Arató Gergely, Barkóczy Balázs, Dr. Dávid Ferenc, Gy. Németh Erzsébet, Földi Judit (DK), Varga Ferenc (független), Varga Zoltán, Varju László (DK) képviselők)

(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

3. A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/4314. szám)
(Szabadi István (Mi Hazánk) képviselő)

(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

4. A nyugdíjak értékállóságának biztosítása érdekében szükséges intézkedésekről szóló határozati javaslat (H/4353. szám)
(Dr. Tóth Bertalan, Dr. Gurmai Zita, Dr. Harangozó Tamás, Dr. Hiller István, Dr. Molnár Zsolt, Hiszékeny Dezső, Komjáthi Imre, Kunhalmi Ágnes, Szabó Sándor, Vajda Zoltán (MSZP) képviselők)

(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

5. A családi támogatások értékállóságának biztosítása érdekében szükséges intézkedésekről címmel benyújtott határozati javaslat (H/4354. szám)
(Dr. Tóth Bertalan, Dr. Gurmai Zita, Dr. Harangozó Tamás, Dr. Hiller István, Dr. Molnár Zsolt, Hiszékeny Dezső, Komjáthi Imre, Kunhalmi Ágnes, Szabó Sándor, Vajda Zoltán (MSZP) képviselők)

(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

6. A véradásra való ösztönzésről szóló határozati javaslat (H/4909. szám)
(Balassa Péter (Jobbik) képviselő)

(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

7. A családi pótlék azonnali megduplázásáról, valamint Családi Kártyán történő folyósításáról szóló határozati javaslat (H/5095. szám)
(Balassa Péter, Z. Kárpát Dániel (Jobbik) képviselők)

(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

8. A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/4659. szám)
(Dr. Semjén Zsolt (KDNP), Gulyás Gergely, Illés Boglárka (Fidesz) képviselők)

(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
9. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Varga Zoltán (DK), a bizottság elnöke
Kovács Sándor (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Mészáros Lajos (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Komáromi Zoltán (DK), a bizottság alelnöke
Bartos Mónika (Fidesz)
Sztojka Attila (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
Nacsa Lőrinc (KDNP)
Szabó Tímea (Párbeszéd)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Kovács József (Fidesz) Kovács Sándornak (Fidesz)
Dr. Pesti Imre (Fidesz) Sztojka Attilának (Fidesz)
Horváth László (Fidesz) dr. Tapolczai Gergelynek (Fidesz)
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz) Bartos Mónikának (Fidesz)
Nacsa Lőrinc (KDNP) távozása után dr. Mészáros Lajosnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Buksza Zsolt bizottsági főmunkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Gy. Németh Erzsébet (DK) előterjesztő
Szabadi István (Mi Hazánk) előterjesztő
Dr. Gurmai Zita (MSZP) előterjesztő
Balassa Péter (Jobbik) előterjesztő
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) előterjesztő

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 01 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke: Jó napot kívánok! Megkezdjük a mai napi munkánkat. Üdvözlök mindenkit, üdvözlöm a bizottság megjelent tagjait, különös tekintettel a kormánypárti képviselőkre. Örülök, hogy végre megtalálták, hogy a bizottságnak melyik terme az, ahol a bizottsági ülések zajlani szoktak. Az elmúlt hónapban két bizottsági ülésen ezt a gyakorlatot nem sikerült abszolválni. Valójában természetesen mindenkinek szíve joga, hogy részt vesz-e a bizottsági üléseken, vagy nem.

Be kell valljam, egy picikét meglepett a legutolsó bizottsági ülésen a távolmaradásuk indoklása, tudniillik a hit- és a vallásgyakorlás szerintem mindenkinek a legmélyebb magánügye. Az, hogy valaki ezt közügyként adja elő, és arra hivatkozik, hogy azért nem tudja elvégezni a rendes parlamenti munkáját, mert ő a vallását gyakorolja, én úgy gondolom, hogy ez túllép egy határt.

Be kell valljam, azóta a nap óta én mindig aggódva megyek el a boltba, félve attól, hogy a bolt bejáratán majd fogad egy tábla, ahova az van kiírva, hogy sajnos zárva vagyunk, mert rendkívüli áhítaton veszünk részt. Valóban ez volt! *(Nacsá Lőrinc: A DK vallásellenes!)* Én azt hiszem, hogy nem jó az irány, amit önök választottak. *(Nacsá Lőrinc: Vallásellenes!)* Nyilván mindenkinek szíve joga, hogy úgy végezze a dolgát, ahogy ő jónak gondolja, de nem hinném, hogy ezzel ki lehet bújni az alól a felelősség alól, ami akár a fogyatékosokkal élők helyzetét, akár a nyugdíjasok hihetetlen rossz helyzetét jelenti, és amelyeknek egyértelműen a kormánypártok az okozói. Teljesen természetesen ez az önök felelőssége és az önök dolga, de még egyszer mondom, közügynek ez semmiképpen nem tekinthető, márpedig én úgy tudom, hogy a házszabály szerint a bizottsági ülésről a bizottsági tagok csak halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt jelenthetik be a távollétüket. Én ezt nem tartom annak.

Na, de térjünk a mai munkánkra! Köszöntöm még egyszer a bizottsági ülésen megjelent hivatali dolgozókat, segítőtöket. Köszöntöm a bizottság tagjait. Az ülést ezennel megnyitom. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes. Ismertetném a helyettesítéseket: dr. Kovács József alelnök urat Kovács Sándor képviselő úr fogja helyettesíteni, dr. Pesti Imre alelnök urat Sztojka Attila képviselő úr fogja helyettesíteni, Horváth László képviselő urat Tapolczai Gergely képviselő úr fogja helyettesíteni, és dr. Selmeczi Gabriella képviselő asszonyt pedig Bartos Mónika képviselő asszony helyettesíti.

Most soron következik a napirendi pontok és az ülés napirendjének a megállapítása. Tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy Ungár Péter képviselő úr az általa benyújtott, az ápolási díj összegének a mindenkor minimálbérhez történő kötéséről szóló H/4683. számú, a szociális ágazat dolgozóinak anyagi megbecsüléséről szóló H/4684. számú, valamint az otthonápolás, otthonápolók, otthongondozók napjáról szóló H/4686. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről szóló döntés elhalasztását indítványozta, ezért ezekről a javaslatokról a későbbi ülésünkön döntünk. Erről külön szavazni nem kell.

Tájékoztatom szintén a tisztelt bizottságot, hogy dr. Kovács József alelnök úr a napirendi javaslat módosítására vonatkozó indítványt terjesztett elő, melyet az ülést megelőzően a bizottság tagjai számára el is juttattam.

Az indítvány az általam előterjesztett napirendi javaslatához képest azt a módosítást tartalmazza, hogy a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi

LXXXI. törvény módosításáról szóló T/4659. számú törvényjavaslat tárgyalására a mai ülésünkön ne kerüljön sor.

Erről viszont szavaznunk kell, ezért szavazásra bocsátom tehát az indítványt. Ki az, aki a napirendi javaslat imént ismertetett módosítására vonatkozó indítványt támogatja? Aki igen, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Ha minden igaz, egyhangú. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Ilyet nem látok.

Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag támogatta a napirend módosítását.

Az ülés napirendjének az elfogadása következik. Ki az, aki az ülés napirendjének az elfogadását, amely az imént elfogadott módosítást is tartalmazza, támogatja? Kérem, kézfelemeléssel jelezzék! *(Szavazás.)* Olybá tűnik, hogy egyhangú, de azért tegyünk egy ellenpróbát! Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ki az, aki tartózkodik? *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a bizottság az ülés napirendjét elfogadta.

A támogatott lakhatás megvalósítása érdekében szükséges hatékony intézkedésekről szóló H/4295. számú határozati javaslat Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről

Megkezdjük munkánkat. Az 1. napirendi pontunk következik, a támogatott lakhatás megvalósítása érdekében szükséges hatékony intézkedésekről szóló H/4295. számú határozati javaslat. A tárgysorozatba vételről döntünk. Üdvözlöm a napirendi pont szóbeli kiegészítőjét, a DK árnyékminiszterét, Gy. Németh Erzsébetet. Képviselő asszony, öné a szó.

Gy. Németh Erzsébet szóbeli kiegészítése

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én is tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait, illetve a teremben helyet foglaló más egyéb címen itt lévő megjelenteket. Ezt a javaslatát a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportjának néhány képviselője idén június 9-én nyújtotta be, és ha jól emlékszem, ma október 3-át írunk. Nyilván nem véletlen volt, hogy ezt a határozati javaslatot mi akkor, még az előző ülés alatt szerettük volna napirendre venni, és szerettük volna, ha megengedi azt a tisztelt Népjóléti Bizottság fideszes többsége, hogy erről a nagyon fontos kérdéssel az Országgyűlés színe előtt lehessen beszélni, a plenáris ülésen lehessen vitatkozni.

Nem más van ma sem terítéken, mint az, hogy ezt a lehetőséget adja meg a Népjóléti Bizottság, amely bizottság a Demokratikus Koalíció, és azt gondolom, minden ellenzéki képviselő értelmezése szerint a Magyar Országgyűlésnek egy szakmai bizottsága, és ha a szakmai bizottság nem kíván egy ilyen horderejű kérdéssel foglalkozni, illetve ennek kormánypárti többsége nem biztosítja azt a lehetőséget, hogy erről az Országgyűlés színe előtt lehessen vitatkozni, akkor azt gondolom, az mindent elárul a tisztelt kormánypárti többség hozzáállásáról a támogatott lakhatás megvalósítása érdekében.

Remélem, hogy ott van képviselőtársaim előtt is az előterjesztés. Én most ezt nem fogom végigmondani, mert volt jó néhány hónap arra, hogy ebben elmélyedjenek. A legfontosabb az lenne, hogy ha azt elfogadnák a tisztelt kormánypárti képviselők, hogy erre a határozati javaslatra szükség van. Szükség van azért, mert a kormány egészen egyszerűen semmit nem tett az elmúlt időszakban azért, hogy a támogatott lakhatás - és ezen, ugye, egy nagyon-nagyon széles kategóriát értünk - megvalósuljon annak a több tízezer fogyatékossgal élő magyar embernek az érdekében, akik ezt már nagyon várják.

Egy határidőre szeretném a kormánypárti többség képviselőinek a figyelmét felhívni: 2023. év végéig 10 ezer ilyen támogatott lakhatási formát kell kialakítani. Önök a saját államtitkáruk, Fülöp Attila elmondása szerint még nem érték el a támogatott lakhatás körülményeinek háromezres számát. Tehát igen-igen szorít a határidő, úgyhogy én azt kérem, hogy vessenek latba mindent, hogy ez minél hamarabb megvalósuljon, és ennek első lépéseként pedig támogassák a DK képviselőinek határozati javaslatát. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony.

Mielőtt megnyitnám a vitát, tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy meghívásomra itt tartózkodik Schilling Magdolna, a Gondoskodás Gyermekeinkért Alapítvány elnöke, valamint Boros Ilona a Társaság a Szabadságjogokért képviselőjében, ő annak az egyik jogi vezetője. Nyilvánvalóan ismerős lehet a két név, és köszöntöm őket nagy-nagy szeretettel, hiszen jártak már itt a bizottságunk előtt, akkor nem kaptak szót. Valójában akkor is pont a támogatott lakhatásról kellett volna érdemben beszélnünk, ez nem igazán sikerült.

Most is úgy gondolom, hogy érdemes meghallgatni, ha mást nem, legalább Schilling Magdolnát, még egyszer mondom, a Gondoskodás Gyermekeinkért Alapítvány elnökét, aki egyértelműen tapasztalati úton tud nekünk beszámolni arról, hogy mi is a helyzet most akár a fogyatékkal élők sorsával, akár a támogatott lakhatással kapcsolatban. Én ezért azt javaslom, hogy adjunk számára szót, de természetesen erről szavaznunk kell.

Ezért szavazásra bocsátom a kérdést: ki az, aki támogatja azt, hogy Schilling Magdolna a mai vitában egyszer, ötperces időtartamban szót kaphasson, és elmondhassa tapasztalatát és elképzelését a támogatott lakhatással kapcsolatosan és nyilvánvaló módon a fogyatékkal élők helyzetével kapcsolatosan. Kérem, aki úgy gondolja, hogy szót kell kapjon, az most emelje föl a kezét! *(Szavazás.)* 2 igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* 1 nem. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 8 tartózkodás.

Megállapítom, hogy a bizottság kormánypárti többsége - most már mondhatnám azt is, hogy a szokásjoguknak megfelelően - ismét belefojtotta a szót a magyar társadalom egyik kétségbeesett tagjába, képviselőjébe. Nem engedik meg azt, hogy itt, a Parlament falai között elhangozzanak azok a mondatok, amelyek a fogyatékkal élők, a támogatott lakhatásban részesülők vagy nem részesülők sorsával foglalkoznának. Nyilván meglenne a szókincsem, hogy jellemezzem, hogy ez micsoda. Én ezt gyávaságnak gondolom, több szót erre nem vesztegetnék.

Mivel a képviselő asszony már elmondta a szóbeli kiegészítését, ezért a vitát megnyitom, és kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Nacsa Lőrinc képviselő úr, öné a szó.

Hozzászólások

NACSA LŐRINC (KDNP): Tisztelt Bizottság! Képviselő Asszony! Köszönjük az elnök úr napirend előtti vallásellenes kirohanását. Köszönjük szépen a javaslatot is. Majd, elnök úr, kérem, hogy az itt jelen nem lévő ellenzéki tagoknak is küldjön egy levelet a bizottságban való részvétel fontosságáról, különösen a jobbközeli-DK-s Varga Ferencnek és a többieknek; köszönettel vesszük ezt is. Illetve a házszabály értelmében a bizottságban az országgyűlési tisztségviselői megszólításokat kell alkalmazni, az „árnyékminiszter” az nem ilyen. A bizottsági szabályokat tartsuk be, és akkor egyszerűbb lesz mindannyiunknak az élete. Köszönjük szépen.

Viszont ami a javaslatot illeti, nagyon sok keresést végeztem a Google segítségével, hogy megkeressem Gy. Németh Erzsébet azon felszólalásait, amit a

2006-os és 2005-ös fogyatékosügyi elvonások ellen tett, hiszen 2005-ben, 2006-ban és 2007-ben is a Gyurcsány Ferenc vezette kormány jelentős pénzeket vont el a fogyatékosügyi szervezetektől, civil szervezetektől, jelentős pénzeket vontak el a szociális szektorból, a pénzbőség idején megszorításokat alkalmaztak pont ezen a nagyon sérülékeny és társadalmilag kitett területen. Minden erőmet és informatikai tudásomat beleadtam, hogy megtaláljam Gy. Németh Erzsébet tiltakozó nyilatkozatait és bizottsági üléseken tett előterjesztéseit - egy ilyen nem találtam, elképzelheti, képviselő asszony.

Álságosnak tartom, hogy egy olyan témában, amiben akkor csendben hallgatott, és helyesnek tartotta az elvonásokat, most úgy próbál itt feltűnni, mintha ön lenne ennek a területnek valamiféle mentőangyala, megmentője, semmibe véve azokat az erőfeszítéseket, amit a kormány az elmúlt években tett. Sőt, hozzáteszem, a DK-frakció egyik tagja sem támogatta azokat az előterjesztéseket, azokat a pluszforrásokat, amiket az elmúlt években erre a területre - szerintem helyesen - áldoztunk. *(Az ülésre megérkezik Szabó Tímea.)*

Abban mindenképpen egyet fogunk érteni - csak mi ezt tesszük is, önök pedig erre mindig nemmel szavaznak -, hogy erre a területre minden évben több és több forrás kell hogy jusson, hiszen ma Magyarországon közel egymillió embert érint a fogyatékoság ügye, nagyon fontos, hogy a költségvetési kiadásokat ezen az oldalon is folyamatosan növeljük. Így is teszünk egyébként. Ha megnézi az elmúlt évek költségvetéseit, akkor azt fogja tapasztalni, hogy még a szociális kiadások, de benne külön a fogyatékoság ügyét érintő kiadások, akár a fogyatékosügyi civil szervezetek támogatása, akár a megváltozott munkaképességű emberek foglalkoztatásának a támogatása folyamatosan nő, míg az önök idejében csökkent, az önök idejében kevesebb megváltozott munkaképességű ember dolgozott, jóval kevesebb.

Önök követték azt a nagyon sötét és nagyon embertelen kommunista gyakorlatot, ahol a fogyatékosággal élő embereket a társadalom elől elzárva tartották a falu szélén, több száz fős intézményekben. Emlékszünk erre, mindenkinek megvannak akár az olvasmánybéli emlékei, akár a különböző képekből, híradásokból történő emlékezet. Ez volt a kommunista rendszernek a sajátja. Önök ennek a rendszernek a folytatói, letéteményesei, örökösei, akik eldugva tartották a fogyatékosággal élő embereket a társadalomban, több száz férőhelyes intézményekben. Akkor támogatott lakhatásról szó sem lehetett.

A mi célunk teljesen egyértelmű: a közösségi befogadás elősegítése. Az élet valamennyi területét, legyen az a közigazgatás, legyen az az államigazgatás, a szolgáltatás, a teljes társadalmat és minden egyént is érint ez a kérdés. Az együttes fellépés a fogyatékosággal élő emberek érdekében alapvetés kell hogy legyen minden ember, minden magyar ember számára. Szerintem a teljes társadalom felé egy jó üzenet és fontos üzenet, hogy a teljes társadalom odaáll a fogyatékosággal élő honfitársaink mellé, és a társadalom pont ugyanolyan értékes tagjának tekinti, mint minden más tagját, és pontosan erről szól akár a lakhatási támogatás, akár a foglalkoztatási támogatás.

2023-ban 61,5 milliárd forintot költünk az akkreditált munkáltatókra, a megváltozott munkaképességű embereket foglalkoztató akkreditált munkáltatóknak a támogatására, hiszen nagyon fontos, hogy munkát kapjanak, értékteremtő munkát tudnak végezni a megváltozott munkaképességű honfitársaink. Szerintem egy óriási eredmény, amit önök rendszerint eltagadnak és nem ismernek el, hogy az elmúlt egy évtizedben egymillió fővel nőtt a foglalkoztatottak száma, és ez arányaiban a megváltozott munkaképességű emberekre is igaz. Sokkal nagyobb a bővülés, 150 százalékos bővülésről beszélhetünk a 2010-es szinthez képest, amikor nem volt

támogatási rendszer, amikor nem volt lehetőség. Nyilvánvalóan a 12 százalékos munkanélküliségnél egészen esélytelen a megváltozott munkaképességű emberek foglalkoztatásának a javítása. 150 százalékkal nőtt azon honfitársainknak a száma, akik megváltozott munkaképességüként dolgoznak, sokan az elsődleges munkaerőpiacon, és természetesen például a nagy állami összevont vállalat, az ERFO-, Főkefe-, Kézmű vállalat is számtalan olyan embert foglalkoztat, aki megváltozott munkaképességgel él, és így tud teljes mértékben értékteremtő munkát végezni a társadalom számára.

Van egy-két csúsztatás is a határozati javaslatban, illetve van egy-két olyan pont, ami már megvalósult, akkor ezt ismerjük el közös sikerként, hogy megvalósultak ezek a pontok, és fontos, hogy ebben tovább dolgozzunk. Hiszen alapvetően miről szól a támogatott lakhatás? Az intézménytelenítésről, nagyon csúnya magyar szóval az intézménytelenítést szolgálja, és az az alapelve, hogy a lakhatási és szociális szolgáltatások elkülönüljenek egymástól. A lakhatási szolgáltatás, amely egyrésztől legfeljebb 6 fős ház/lakás, a másik esetben 7-12 fős lakásban vagy házban lehetséges, és ezeknek a helyszínén - ez megint csak a miáltalunk hozott szabályozás - nem működhet semmilyen más szociális szolgáltatás.

Ilyen szempontból szerintem ez egy fontos, előremutató döntés volt. Magyarország rendelkezik stratégiával a fogyatékossgal élő személyek intézményi férőhelyének kiváltásáról. Ezt 2011. július 21-én fogadta el a magyar kormány, és azóta is többször frissítve lett. A 2011-ben elfogadott stratégiával összhangban 2013. január 1-jével bevezetésre került a támogatott lakhatás, mint fogalom, a szociális törvényben is. Nem szavazták meg, mondanom sem kell.

Az egyik kiemelt célunk - és erről beszéltem már korábban -, nagyon fontos, hiszen volt már a támogatott lakhatásról itt vita Fülöp Attila államtitkár úr részvételével is, a bizottság foglalkozott már ezzel a kérdéssel, de helyes, ha többször is foglalkozunk vele, az uniós források bevonásával is törekedtünk az elmúlt időszakban az önálló életvitel támogatására.

A „Széchenyi 2020” programban, tehát csak a „Széchenyi 2020” programban 25 milliárd forint állt erre rendelkezésre - ilyen értékben épültek és épülnek fel lakóházak -, valamint bővült a támogatott lakhatási férőhelyek száma is, hiszen tavaly ősszel, ilyen szeptember, október táján jelent meg a közösségi alapú szolgáltatásokra való áttérés fejlesztése. Ez egy olyan újabb felhívás, amely szintén forrásokat biztosított erre a területre.

Tizenhat milliárd forint összeggel támogatjuk a fogyatékossgal élőket segítő szervezeteket pont azért, mert mi nem csökkentjük, hanem növeljük a támogatásukat önkkel ellentétben.

A személyi asszisztenciát 342 millió forint összeggel támogattuk nemrég egy pályázat keretében. Ez is 2022 őszén jelent meg a közösségi alapú szolgáltatásokra való áttérés fejlesztése keretében.

600 millió forint támogatást írtunk ki a közép-magyarországi régióban, hiszen itt uniós forrásokat nem lehetett bevonni a támogatás keretébe, ezért a közép-magyarországi régióban 600 millió forint értékben épültek lakóházak, 7-12 fő lakhatását biztosító házak és lakások, és olyan 840 millió forint értékben csak az elmúlt évben megújult nagyon sok gyermekjóléti alapellátás és alapszolgáltatás is, ezek fejlesztésre kerültek, vagy teljesen megújultak.

Én arra kérem a képviselő asszonyt és minden benyújtót, hogy támogassák azokat az erőfeszítéseket, amelyek szerintem sokkal többek, mint amelyek valaha történtek ezen a területen. Abban egyetértünk, hogy ebben nem szabad megállni, hanem tovább kell menni, abban egyetértünk, hogy ezeket tovább kell fejleszteni. A

mostani uniós ciklusban is van betervezve forrás, hazai forrást is bevontunk ezen a területen. Minden évben nőttek a szociális költségvetési források azért, hogy ezt a területet kiemelten támogassuk, mert fontosnak tartjuk.

Kár, hogy a DK ezt a területet pusztán politikai célból akarja használni. Kár, hogy a DK a fogyatékossgal élő személyek lakhatásából, ellátásából, a civil szervezetek biztonságából politikai kérdést csinál, mert amikor lehetett volna rájuk számítani, akkor sajnos elfordultak a fogyatékossgal élő személyektől, elfordultak a megváltozott munkaképességűektől, kitették őket az utcára, nem támogatták őket, nem foglalkoztak velük.

Hál' istennek, a nemzeti kormány máshogy gondolja ezt, nem úgy, mint a DK gondolta anno, nem úgy, mint Gyurcsány Ferenc gondolta anno, mi támogatjuk. Éppen ezért én arra kérem a képviselő asszonyt, hogy e helyett a határozati javaslat helyett támogassa a kormány erőfeszítéseit, támogassa a költségvetési források növekedését, támogassa a szociális törvények módosítását, amelyek az elmúlt évben a parlament előtt voltak, és amelyek az elkövetkezendő időszakban a parlament előtt lesznek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Több hozzászólót nem látok, így a vita lezárása előtt bejelentem, hogy a napirendi pont tárgyalásának elkövetkezendő pár percére átadnám az elnöklést Kovács Sándor alelnök úrnak, hiszen én magam is hozzá kívánok szólni a napirendi ponthoz. Alelnök úr, öné a szó.

(Az ülés vezetését Kovács Sándor, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Öné a szó.

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke: Köszönöm szépen, alelnök úr. Hogy is fejezte be Nacsa képviselőtársunk? „Kár, hogy” - így kezdte a mondatot többször is. Engedje meg, képviselő úr, hogy én így folytassam: kár, hogy amit ön mond, az nem más, mint a sokat hallott és mantrázott kormánypropaganda.

Kár, hogy valójában ön olyan dologról beszél, aminek elszenvedői, vagy legalábbis annak jeles képviselője itt ül most a bizottsági teremben, és kár, hogy önök egyszerűen belefojtják a szót.

Ön arról beszél, hogy az ön amúgy embertelen és cinikus kormánya egy stratégiát fogadott el még 2011-ben. Kár, hogy arról nem beszél Nacsa képviselő úr, hogy a saját stratégiájukat köpik most szembe, hiszen tudjuk, hogy most év végére, tehát alig két hónapon belül több mint tízezer ilyen intézményi férőhelynek kellene létesülnie. Kár, hogy ebből még háromezer sincsen készen. Az még nagyobb kár, hogy Budapesten, sőt Pest megyében egyetlenegy darab ilyen sincs. Egyetlenegy darab ilyen sincs!

Kár, hogy nem engedték meg Schilling Magdolnának, hogy elmondja, amit akar. Viszont az a jó, hogy ő átadta nekem írásban azt a levelet, amit szeretett volna önökkel is ismertetni, és az a jó, hogy én meg tudom tenni most a lehetőségemnél fogva, hogy ezt a levelet szóról szóra ismertessem önökkel is és Magyarország közvéleményével is. Egy olyan ember fog az én számmal most szólni, aki nemcsak beszél, nemcsak a propagandát szajkózza el papagáj módjára, hanem ebben él évek és évtizedek óta, és jelen pillanatban olybá tűnik, hogy kétségbeesett, mert azt látja, hogy önök, a kormánypárti képviselők nem segítenek neki, csak cinikus szölamokat mondanak. *(Nacsa Lőrinc: Tényeket mondtam, cáfolja meg!)*

Most szóról szóra fogom ezt a levelet felolvasni. „Jó napot kívánok! Schilling Magdolna vagyok, egy 40 éves, súlyosan, halmozottan fogyatékos fiatalember édesanyja és egy érintett alapítvány elnöke. Köszönöm a meghívást a bizottság ülésére, és köszönöm a szót a tisztelt képviselőknek. Igyekszem rövid lenni. Két gyermekemet egyedül neveltem fel úgy, hogy közben megszereztem a 40 év szolgálati időt az egészségügyben.

Az elmúlt napokban napvilágot láttak az utolsó népszámlálási adatok, melyben az található, hogy a fővárosban és Pest megyében 2500-3000 súlyosan, halmozottan fogyatékos személyt gondoznak otthonukban, így az érintettség több ezer embert jelent, beleértve a családtagokat is.

Ha innen hazafelé menet baleset ér, vagy ha beteg leszek, ha bármi történik velem, akkor nincs, aki ezek után gondozza a gyermekemet. Nincs nap, hogy ne gondolnék arra, hogy mi lesz velem, ha én már nem tudom őt ellátni, ha velem valami történik.

Nincs a fővárosban, de nincs az egész országban sem egyetlen támogatott lakhatás súlyosan, halmozottan fogyatékos személyek részére. Nincs egy kríziságy, ahol ellátnák ezeket a személyeket.

Két évtizede keressük a megoldást erre szülőtársaimmal közösen, de nem kapunk segítséget, mert csak több száz kilométerre lévő tömegintézményekbe adhatnánk be a gyermekeinket, de ezt nem tudjuk velük megtenni, talán el tudják önök is képzelni, hogy miért is nem.

Egyetlen megoldás van a helyzetünkre, a lakhelyünkhöz közeli, azaz budapesti támogatott lakhatásra van szüksége a gyermekeinknek, így biztos kezekben tudnánk őket, és fennmaradhatna a szoros érzelmi kapcsolatunk is velük. Nincs más kiút, csak ez.

Tudtommal támogatott lakhatáshoz joga van a fiamnak, a magyar törvények értelmében joga lenne támogatott lakhatásban élnie. Számunkra sajnos ez az intézménykiváltási folyamat sem jelent megoldást, mert akkor már olyan intézetben kellene lennie, amelyet kiváltanak.

Volt egy pályázat a tavalyi év végén, abból is kimaradtunk, mert abban kizárólag az EU-s konvergencia régiók részesülnek, azaz Budapest és környéke teljesen kimarad belőle. Annak nagyon örülünk, ha másoknak lesz lehetősége majd támogatott lakhatásba menni, de ez nekünk már nem segítség.

Ezért nagyon kérem a tisztelt képviselő hölgyek és urak segítségét, hogy jogszabályban rendezzék a mi és sorstársaink égető problémáját, és tegyék lehetővé, hogy a fiam akkor is életben maradjon, és emberhez méltó élete legyen, ha én már nem tudok róla gondoskodni.”

Nehéz ezek után megszólalni. Ezt nem egy politikus írta. Ez a mai magyar rögvalóság. Ez az, amiről önök egyszerűen nem hajlandók érdemben beszélni. Egy olyan édesanya írta ezt a levelet, aki itt ül közöttünk, akinek minden gondolata ez, hogy mi lesz a fiával. Mi lesz a fiával annak ellenére, hogy az önök kormánya, önök megígérték neki 2011-ben, '13-ban, és azóta is, de az ígéretből nem lett semmi, most is csak cinikus vállvonogatás van. Ez az önök felelőssége, tisztelt kormánypárti hölgyek és urak. Ez az önök felelőssége! Ezt nem lehet rákenni az ellenzékre, itt nem lehet DK-zni, nem lehet 13 éve elmúltnyolc évezni. *(Nacsa Lőrinc: Mit csináltak akkor?)* Ezt a végén önöknek kell elvinni.

Majd most megint azt fogják mondani, hogy vallásellenes kirohanásom lesz, de nem. Én nagyon bízom benne, hogy ha már ott voltak ezen a rendkívüli parlamenti áhítaton, akkor imádkoztak azért, hogy megbocsássa valaki majd önöknek azt, amit

a fogyatékkal élőkkel tettek, mert a magyar társadalom biztosan nem fogja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Visszaadom az ülés vezetését.

(Az ülés vezetését Varga Zoltán, a bizottság elnöke veszi át.)

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Sztojka Attila képviselő úr, öné a szó.

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Az ember megpróbál magát kellően türtőztetve és az Országgyűlés méltóságának megfelelően választ adni, illetve felszólalni. De be kell vallanom, elég nehéz ez a kérdéskör, mert az elnök úr, kezdve az ülés elején, én azt látom, hogy elnökként az ülés vezetéséből, a pozíciójából adódóan maximálisan kihasználja az adott lehetőségeket, és én azt gondolom, hogy részben pedig már túl is lépi azt a határt, ami...

ELNÖK: Képviselő Úr! Nem akarom önbe fojtani a szót *(Nacsa Lőrinc: Ne is!)*, de remélem, nem az ülésvezetést kívánja bírálni. *(Nacsa Lőrinc: Ne is! Ne is!)*

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Az, hogy ön mit remél, azt gondolom, sokunk számára elgondolkodtató. A hozzászólásai kapcsán szeretném felveszteni a napirendi ponthoz kötődő hozzászólásomat. Annál is inkább, mert amikor véleményt alkotunk, ön sokadikára propagandának minősíti. Ennyi erővel, hogyha bárki ebben a teremben vagy az Országgyűlésben véleményt alkot, nyugodtan mondhatnánk mi is, hogy ez propaganda. Talán az elfogadható, hogy ha van egy véleményünk, és ez esetben a kormánypárti oldalon lévő Fidesz- és KDNP-frakció egyetértő véleményt alkot, akkor mi ennek megfelelően viselkedünk, és ehhez kapcsolódóan alakítjuk ki a magunk véleményét is. Az, hogy ön rendszeresen propagandavéleménynek nyilvánítja, ez, azt gondolom, hogy a képviselői véleménynyilvánítást is minősíti.

De visszatérve az ön, ha úgy tetszik, bevezetőjében tett megjegyzéseire, ez is túllépte azt a határt, azt gondolom, amely az Országgyűléshez nem méltó ebből a szempontból. Az, hogy a napirendi ponthoz nem adtuk meg a többségi szándékot a téren, hogy a meghívott vendég felszólaljon, azt gondolom, hogy akkor tud egy képviselő kellően pártatlanul - akár pártatlanul is - döntenit vagy véleményt alkotni, ha a másik felet is meghallgatjuk.

Éppen ezért a kérdésem az volna, hogy az elnök úr, mivel meghívott már egy szereplőt, egy civil szereplőt is, meghívta-e a kormánypártok részéről a szakpolitikai felelőst. Az eddigi információim alapján ön nem tette meg. Ezért elvárni azt, hogy egy álláspontot meghallgatva, egy másik álláspontot pedig kizárva döntsünk, az gondolom, hogy nem éppen megfelelő egy országgyűlési bizottság részéről. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Úr! Muszáj, hogy reagáljak, hiszen megszólított. Azt kell hogy mondjam, hogy a kormánynak minden információja megvan minden bizottsági ülésünkről - erről is. Tisztában voltak azzal, hogy milyen tárgysorozatba vételt tárgyalunk most, meghívást is kaptak; nem jöttek el. *(Sztojka Attila közbeszólása.)* Ez nem az a műfaj, képviselő úr, amikor beszélgetünk, az máshol zajlik.

A kormány megteheti azt, hogy eljön, én el is várom, hogy eljöjjön, hiszen volt már erre precedens. Hozzá kell hogy tegyem, az érintett hölgy vagy hölgyek akkor sem kaptak szót. Tehát az, amit ön hiányol, ez a párbeszéd a kormány és az érintettek között a bizottság által létrejöhett volna, csak önök akkor is gyáva módon elléptek ettől a feladattól, elléptek ettől a felelősségtől, egyszerűen nem akartak a hölgy szemébe nézni.

Ha ön azt kéri, vagy a kormánypárti többség azt kéri, ám legyen! Én a következő bizottsági ülésre elő tudom állítani azt az állapotot, hogy akkor idehívjuk a kormányt ebben az ügyben még egyszer. De akkor önök vállalják azt előttem itt most, hogy szót adnak az érintetteknek, mindenkinek, aki szót kér abban az ügyben, hogy mi is a helyzet a támogatott lakhatás ügyében, és hogy a kormány valóban teljesítette azokat a kritériumokat, amit önmaga vállalt, és amiből gyakorlatilag semmit nem teljesített. Jó? Tehát hogyha önök ezt kérik, akkor legyen így! Én ezt biztosítom a bizottság számára, de akkor utána ne lépjenek vissza, és ne hivatkozzanak arra, hogy éppen nem érnek rá, és hogy miért nem adnak szót az érintetteknek. Adjanak szót! Ezt kérte, semmi többet. Ennyit akart mondani. A szavai elhangzottak.

Azt hiszem, ennél sokkal sommásabb és súlyosabb a helyzet, mint ami ide le van írva, és még egyszer mondom, ez valószínűleg az önök felelőssége lesz a nap végén. Köszönöm szépen.

Kérdezem, ki az, aki szólni kíván még. *(Jelzésre:)* Sztojka Attila képviselő úr, öné a szó.

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Ismereteim szerint a kormánynak különböző egyeztető fórumai vannak a fogyatékoság és egyáltalán az egész szociális ágazatot érintő dolgokat illetően. Erre is van lehetőség nyilvánvalóan. Ismerve az államtitkár urat, ő minden szempontból nyitott volt, az ágazat is nyitott és nyitott is lesz, én azt gondolom, a jövőbeni egyeztetésekre és párbeszédre, amely jellemző is a szociális ágazatra mindinkább, főleg annak ellenére, hogy az előző időszakban nagyon komoly, drasztikus lépéseket tett a 2010 előtti kormányzat, és ha megnézzük, hogy ahhoz képest mi minden történt az ágazatban, akár a támogatott lakhatás kérdéskörében is, az egyértelmű, hiszen Nacsa képviselőtársam erre kitért.

Az meg utólagosan is, azt gondolom, örömteli, hogy az elnök úr a mai bizottsági üléshez képest igyekszik rekonstruálni azt az állapotot, amelyben mind a két fél meghallgattatik, és így a bizottság megfelelő döntéseket tud hozni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Nem akarom tovább folytatni ezt a parttalan vitát. Annyit azért mégiscsak hozzátennék, hogy akkor kérdezem, kívánja-e azt, hogy hívjuk meg a kormány képviselőjét, és meg fogják-e adni a szót Schilling Magdolnának ugyanezen bizottsági ülésen, mert ha igen, akkor szavazás nélkül én ezt egy komoly döntésnek veszem, és a következő bizottsági ülésre előállítjuk ezt a helyzetet. Kéri vagy nem? Kéri vagy nem? *(Nacsa Lőrinc: Ez nem az a műfaj, most mondta az elnök úr.)* Hadd döntsön el én, hogy ez milyen műfaj. Képviselő Úr! Kéri vagy nem?

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Szerintem érthető volt az én hozzászólásom.

ELNÖK: Nem, nem volt érthető, az a baj. Kéri vagy nem?

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Az ügyek megtárgyalására...

ELNÖK: Kéri vagy nem?

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): ...általánosságban mondtam azt, elnök úr...

ELNÖK: Aha! Tehát nem. Köszönöm szépen.

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Nem ezt mondtam, hogy nem vagy igen!

ELNÖK: Akkor...

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Azt, hogy a következő ülésre...

ELNÖK: Akkor kap még egy lehetőséget. Kéri vagy nem? *(Nacsa Lőrinc: Ez nem az a műfaj!)*

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Az általános ügyek vonatkozásában...

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, ez mindent elmond. *(Jelzésre:)* Nacsa képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC (KDNP): Elnök Úr! Szereptévesztésben van, mert amikor a felszólalását kritizáljuk, akkor átadta az elnöki minőségét, semmi köze az ülésvezetés kritizálásához. Azt kritizáljuk, amit mondott, mert az egy propagandisztikus és szárnalmas szöveg volt. Azt lehet kritizálni, hiszen azt nem elnöki minőségében tette, átadta az elnöklést, a jegyzőkönyv is pontosan tartalmazza.

Elnök Úr! Azt akarom jelezni, és ezt már a múltkor is megpróbáltuk jelezni, hogy a képviselőket előzetes tájékoztatás nélkül egy olyan helyzetbe állítani, amikor az ügy részleteiről nem kapunk előzetes háttéranyagot. Van egy fércmű, egy csúsztatásokkal terhelt határozati javaslat, ami csúsztatások...

ELNÖK: Kérem, őrizze meg a komolyságát, és ne minősítse az előterjesztést, jó?

NACSA LŐRINC (KDNP): Miért ne minősíthetném az előterjesztést?

ELNÖK: Ez a tiszttem.

NACSA LŐRINC (KDNP): Minden jogom megvan hozzá. Tehát megkapunk egy fércműt, tele csúsztatásokkal, ezt értjük, rendben van, DK, megszoktuk. De amikor más szereplőket és más ügyeket is, akár például lezárt bírósági ügyek újraindítását szeretné az elnök úr a hatalmi ágak szétválasztásának teljes figyelmen kívül hagyásával a bizottság elé tárnai, akkor nyilvánvalóan ez szerintem megér annyi előzetes tájékoztatást az üggyről, az érintettekről, a meghívott vendégekről, mert akkor a képviselők talán jobban fel tudnak készülni arra a konkrét ügyre is, amit ön most a bizottság elé egyébként egy másik DK-s határozati javaslat farvizén a bizottság elé szeretne hozni. Szerintem ez a korrekt eljárás. Nem lezárt bírósági ügyeket újraindítani a Népjóléti Bizottság színe előtt, hiszen a Népjóléti Bizottság a parlament, tehát a törvényhozás hatalmi ágához tartozik, és így sokkal egyszerűbb és könnyebb lesz az a

közös munka, amit ön rendszeresen, szándékosan és előre megfontolt politikai szándékból igyekszik nehezíteni. Köszönöm.

ELNÖK: Képviselő úr, úgy látom, hogy maga küzd a démonjaival. Sem az államtitkári meghallgatáson, sem a mostani DK-s előterjesztés szóbeli ismertetésén, sőt most a vitán sem volt szó lezárt vagy lezáratlan bírósági ügyekről. Egyetlenegy mondat utalás erre nem volt.

Azt persze, ha ön belenéz a tükörbe reggelente, akkor fülig pirul jobb esetben, mert az azt jelenti, hogy még maradt valami kis fikarcnyi lelkiismerete, mert eszébe jut ez az amúgy nemtelen hercehurca, hogy a saját kormánya támad azokra az emberekre, azokra a családokra, akiket önök tettek tönkre, megértem. *(Nacsa Lőrinc: Önök tették tönkre!)*

De hogy ön itt most valamifajta bírósági lezárt, lezáratlan ügyekre hivatkozik, az nonszensz. Ezt azért nyugodtan nézzük vissza, akár a jegyzőkönyveket, akár bármilyen más dolgot is, és ha talál benne egyetlenegy utalást akár az én számból, akár bármelyik előterjesztő szájából, hogy mi bármilyen bírósági ügyet citáltunk volna ide a bizottság elé, hát akkor én megkövetem önt. De ilyen nem lesz! Egyszerűen az a helyzet, hogy ön titkon fél ettől az egésztől, mint ahogy itt minden kormánypárti képviselő fél a szemébe nézni a hölgyeknek. Fé! Hozzá kell hogy tegyem, joggal fél.

Persze, terelnek, és elmondanak minden olyan ismert kommunikációs panelt, amit a szájukba ad a Habony-művek, de ez kevés lesz egy adott pillanatban majd. Előbb-utóbb felelni kell mindenért. El fog jönni ez az idő.

De szerintem ne moralizáljunk tovább, kérdezem azt, hogy kinek van még hozzáfűznivalója a napirendi pont vitájához *(Jelzésre:)* Tapolczai képviselő úr, öné a szó.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Felszólalását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nagyon sajnálom, hogy ilyen irányba ment el a vita. Nagyon erősnek érzem elnök úrnak azt a kijelentését, hogy a kormánypártiak mit tettek a fogyatékos emberek ellen, és hogy ezt majd megbocsátja nekünk valaki fentről, vagy sem.

A fogyatékoságügy nemcsak a támogatott lakhatásról szól. Ennél jóval komplexebb terület. Egy részletben csatlakozva képviselőtársam bevezetőjéhez, 2009-10 között az érdekvédelmi szervezetek kétharmaddal kevesebb címzett támogatást kaptak. 2010 óta, bármilyen válság is volt, ilyen nem fordult elő, hogy kevesebbet kaptak volna a szervezetek, maximum ugyanannyi maradt, mint volt, vagy nőtt.

A 13 év alatt több mint 1 milliárd forinttal nőtt az érdekvédelmi szervezetek támogatása. Európai szinten is az élvonalban járunk az infokommunikációs akadálymentesítés területén. Több mint 4 milliárd forintot költünk a különböző fogyatékosággal élő személyek önálló életvitelét támogató akadálymentesítési folyamatokra, és még sorolhatnám, hogy mennyi mindennel támogatja a fogyatékosággal élő embereket a kormány, kezdve a foglalkoztatás, az oktatás területén át, a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatásán át, rengeteg területen.

Azzal tisztában vagyok, hogy a támogatott lakhatás egy nagyon bonyolult folyamat, és nagyon nehéz teher, egy terhes örökség, amit a kommunista rendszerből kaptunk. Jómagam is érintett voltam egy családtagon keresztül ebben a témában, ő már egyébként nincs közöttünk, de láttam azt a folyamatot, és láttam azokat a

dolgokat, eljárásokat, mindent ezzel kapcsolatban, tehát tisztában vagyok vele, hogy óriási feladat ez, és nem lehet azt mondani, hogy a kormány nem tesz ebben semmit. Elindultak folyamatok, lehet vitatni, hogy időben vagyunk-e, vagy sem, rosszul állunk, vagy sem, de hogy semmit nem tettünk, azt biztosan nem lehet állítani.

Az sem igaz szerintem, hogy Pest megyében nincs ilyen intézmény. Most előttem van egy térkép, amely mutatja, hogy hol vannak támogatott lakhatásra intézmények. Pest megyében és Budapesten is vannak ilyenek. Nagyon sajnálom, hogy pártpolitikát csináltunk ebből a kérdésből. Nagyon sokszor mondjuk, jómagam is, Kósa Ádám politikustársam is, hogy ez az ügy nem lehet jobb- vagy baloldali kérdés. Ez egy szakmapolitikai kérdés.

Nagyon fontos számomra a fogyatékos személyeik jogairól szóló ENSZ-egyezmény egyik alapelve, az észszerű alkalmazkodás alapelve. Ezt azért is mondom, mert a javaslatban - keresem, bocsánat, egy pillanat türelmet - van egy mondat a b) pontban, hogy vissza kell állítani minden fogyatékossgal élő személy cselekvőképességét.

Szeretném előzetesen leszögezni, hogy maximálisan támogatom a támogatott döntéshozatal intézményét. Ez nagyon fontos, és én úgy fogalmaznék, hogy minél több fogyatékos személy kapja meg ezt a jogot, kapja meg ezt a lehetőséget, támogassuk őket abban, hogy éljenek a támogatott döntéshozatal lehetőségével, de ez az állítás számomra egy kicsit erős, mert bárhogya is nézzük, sajnos mindig is voltak, mindig is lesznek olyan súlyos fogyatékossgal élő személyek, akik nem lesznek olyan szinten, hogy támogatott döntéshozatalra legyenek képesek. Többször is nekifutottam már ennek a kérdésnek, nagyon-nagyon nem egyszerű, nagyon érzékeny téma, kezdve a szavazati jogtól kezdve az adásvételi szerződések kérdéséig, bármi, tehát amelyek komolyabb képességet érdemelnek, tehát ezzel óvatos lennék. Most nem szeretném itt hosszasan folytatni, de szeretném, ha szakmai keretek között maradna ez a téma és a vita is erről. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Több hozzászólási szándékot nem látok. A vitát lezárom, és az előterjesztőnek adom meg a szót, amennyiben válaszolni kíván az itt elhangzottakra.

Gy. Németh Erzsébet válaszadása

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK) előterjesztő: Igen, köszönöm szépen a szót, elnök úr. Természetesen szeretnék válaszolni, mert azt gondolom, hogy az én előterjesztői kiegészítésem szigorú szakmai alapon maradt, még ha voltak is benne olyan mondatok, melyek a jelenlegi kormánynak határidőre való figyelmeztetés, illetve magának a bizottságnak ehhez az egész kérdéshez való hozzáállását volt hivatott, hogy mondjam, bemutatni.

Én azt gondolom, hogy itt ez az előterjesztés, ez a határozati javaslat kizárólag a támogatott lakhatás kérdéséről szól. Nem szól a munkavállalói, munkaerőpiaci helyzetről, nem szól a fogyatékossgal élők egyébként teljes életét lefedő különböző kérdésekről. Ez kizárólag arra kíván fókuszálni, hogy a támogatott lakhatás területén bizony van felelőssége, van elmaradása a jelenlegi kormánynak, és erre szólítsa fel az Országgyűlés a kormányt, hogy ezt záros határidőn belül intézze el, tegye meg a megfelelő intézkedéseket, és menjünk ezen az úton sokkal gyorsabban.

Nacsa képviselő úr, hát, nem az első alkalom, de azt gondolom, nem is az utolsó, amikor mi a parlamentben valamilyen különböző formában csatázunk, vagy csatározni fogunk. Ne haragudjon, de az én számomra szánalmas, ha valaki 13 év

kormányzás után - úgy, ahogy az elnök úr mondta - még mindig elmúltnyolcévészik, és a kommunistákkal riogat.

Képviselő úr, 13 éve ebben az országban, mondjuk, 2022 év elejéig forrásbőség volt, jöttek az uniós pénzek, ezekkel az uniós pénzekkel ki lehetett volna váltani olyan költségvetési forrásokat, amelyek például Budapestre és Pest megyére ezeket a támogatott lakhatási formákat lehetővé tették volna. Nem véletlen, hogy Tapolczai képviselő úr szerintem nem tudta megmondani még a térképről sem, hogy pontosan hol vannak Budapesten és Pest megyében ezek az intézmények. Én nagyon örülnék annak, ha lenne.

De nagy valószínűséggel önök olyanra gondolnak, amikor kitagolásról beszélünk, vagyis egy nagy intézményből az ott lakókat költöztetik ki kisebb, 6-12 fős, lakásotthonoszerű megoldásokba. Ez viszont nem fedi a támogatott lakhatásnak a teljes fogalmi körét, mert ott nem arról van szó, hogy utána majd visszamennek a nagy intézménybe az ételért, az egészségügyi szolgáltatásokért, a foglalkoztatásért. A támogatott lakhatás azt jelenti, hogy például a Schilling Magdolna alapítványa által képviselt fogyatékosokkal élők akár a saját otthonukban meg tudják ezt oldani, vagy akár valahol Budapesten, a közelben, hogy ne szakadjanak ki abból a családi környezetből, ahol eddig éltek. Nem ugyanarról beszélünk, képviselő úr.

Nacsa képviselő úrnak szeretném még azt mondani, hogy akkor, amikor ön arról beszél, hogy a kormány mennyi mindent tett meg, akkor egy nagyon kitágított kérdéskörrel beszél. Ez az előterjesztés, ez a határozati javaslat tényleg nem szól arról, hogy ma milyen a munkaerő-piaci helyzet, tényleg nem szól arról, hogy egyébként a szociális ágazatban milyen fejlesztések és mik történtek. Ez egy problémára fókuszál, erre viszont nem hallottam sem megoldásokat, sem pedig olyan felvetéseket, amiben mondjuk egy kormánypárti képviselő elgondolkodna azon, hogy igenis van felelőssége abban, hogy az elmúlt 13 évben semmi vagy nagyon kevés dolog történt ezen az ágon.

Sztojka képviselő úrnak szeretném mondani, hogy van azért annak valami diszkrét bája, amikor ön pártatlanságról beszél, a képviselői döntés szabadságáról, és arról, hogy ez hogyan van alátámasztva különböző tapasztalatokkal, előterjesztésekkel és információkkal. Én itt ültem azon a május 31-ei bizottsági ülésen, ahol szerintem pont ebben a székben ült Fülöp Attila államtitkár, aki több mint egy órán keresztül beszélt arról, hogy mit tett a kormány a fogyatékosokkal élők programjának megvalósítása érdekében, és akkor sem kapott szót Schilling Magdolna, illetve a TASZ jogásza sem kapott szót.

Én azt gondolom, hogy ezt utána néhány hónappal később... - lehet, hogy ön pont nem volt itt az ülésen, arra már tényleg nem emlékszem, mert én ott a kis macskaasztalnál ültem, arra emlékszem. Tehát lehet, hogy ön nem volt itt ezen az ülésen, de ha ön ennyire pártatlanul szeretne dönteni, akkor itt volt erre a lehetőség. Akkor miért nem éledt föl önben ez az igény, hogy egy képviselő megfelelően, előzetesen felkészülve, megismerve a témát, információk birtokában - remélem, érzi a kis gúnyt a hangomban... *(Nacsa Lőrinc: Elég baj, hogy van!)* Tessék? *(Nacsa Lőrinc: Elég baj, hogy van gúny benne!)* Hát, nézze, Nacsa képviselő úr, ez egy ilyen műfaj. Most nálam van a szó, és hála istennek, ha jól emlékszem az ülésvezetés szabályaira, akkor ön most itt erre nem is fog tudni reagálni, majd a következő napirendi pontnál nyilván, de még akkor is én fogok itt ülni, úgyhogy ne aggódjon.

Szóval oda akarok visszatérni ebben a kérdésben, hogy lett volna arra módjuk, hogy mind a két felet, érintetteket, olyanokat, akik benne vannak a mindennapi gyakorlatban, meghallgassanak, és önben akkor a pártatlanság igénye nem éledt fel. Azt gondolom, hogy az is mutat valamit, hogy a bizottsági elnök úr kérdésére

sokadszorra sem volt hajlandó igennel válaszolni, hogy igen, legyen akkor egy olyan következő bizottsági ülés, amikor itt ül a kormány képviselője, és itt ülnek azon szervezetek képviselői, akik egyébként a mindennapi gyakorlatban, akár úgy, hogy érintettek, akár úgy, hogy az őket támogató valamilyen civil szervezetnek, jogvédő szervezetnek a tagjai, el tudják azt önöknek mondani, hogy pontosan mi a helyzet ebben az ügyben.

Én azt szeretném mondani, hogy legyenek bátorak, engedjék már meg a bizottsági elnök úrnak, hogy összehozzon egy ilyen bizottsági ülést, és akkor Schilling Magdolnán és a TASZ-on kívül más egyéb olyan, fogyatékkal élővel foglalkozó szervezeteket is ide lehet ültetni az asztalhoz, akik elmondják azt, hogy egyébként mi a helyzet. Értem, Nacsa képviselő úr, hogy más a parlamenti műfaj, de szerintem sosem késő, hogy ezen a berögzött megszokáson itt változtassunk, és ha mondjuk most lehetséges, akkor hallgassuk meg azokat az érintetteket, akikről ez az egész kérdéskör szól.

A végén annyit szeretnék mondani, hogy jelzésértékű lesz megint az önök szavazása, mint ahogy az is jelzésértékű volt, Sztojka képviselő úr, hogy ön volt az egyetlen, aki nemmel szavazott arra, hogy meghallgassuk-e az érintett alapítványi képviselőt, és utána ön kéri azt számon, hogy hogyan vezetik a bizottsági ülést, és ön kéri azt számon, hogy itt pártatlanul kelljen ebben dönteni.

Szóval, summa summarum, a végén annyit szeretnék mondani... *(Sztojka Attila közbeszólása.)*

ELNÖK: Képviselő Úr! Órizze meg a nyugalmát, legyen szíves!

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK) előterjesztő: ...hogyan jelzésértékű lesz az, hogy önök most hogyan fognak erre a kérdésre válaszolni, engedik-e, hogy a támogatott lakhatás kérdése a tisztelt Ház elé kerüljön, és ott vitatkozzunk erről. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm képviselő asszonynak a reagálást. Szavazás következik. Ki az, aki támogatja a H/4295. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét? Kérem, kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás.)* Ki az, aki nem támogatta? *(Szavazás.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság a határozati javaslatot 3 igen, 6 nem, 4 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

A napirendi pont tárgyalását lezárom. Köszönöm szépen a képviselő asszonynak az aktív munkát.

Az Orbán kormány által tervezett megszorítások miatt a magyar családok megsegítése érdekében szükséges intézkedésekről szóló H/4669. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

A 2. napirendi pontunk következik - szintén Gy. Németh Erzsébet lesz a szóbeli kiegészítője a napirendi pontnak -: az Orbán-kormány által tervezett megszorítások miatt a magyar családok megsegítése érdekében szükséges intézkedésekről szóló H/4669. számú határozati javaslat. Itt szintén a tárgysorozatba vételről kell döntenie a bizottságnak.

Elsőként természetesen megadom a szót Gy. Németh Erzsébet képviselő asszonynak, árnyékminiszternek, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, képviselő asszony.

Gy. Németh Erzsébet előterjesztése

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK) előterjesztő: Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Nem szeretnék hosszan érvelni, mert azt gondolom, hogy mindent leírtunk a határozati javaslatban, amit július 14-én nyújtottunk be. Emlékeztetném most a kormánypárti képviselő hölgyet és urakat, hogy október 2-a van, vagy talán már 3-a is, igen... - uh, már még odébb vagyunk. *(Nacsa Lőrinc: Hosszú volt az 1. napirendi pont.)*

Szóval én azt gondolom, hogy ami a kormány Magyar Közlönyben megjelent rendelete alapján a közkiadások csökkentéséről szólt, azóta jó néhány konkrét intézkedés is napvilágot látott, és teljesen egyértelművé vált a benyújtók számára, így az én számomra is, hogy van oka annak, hogy ezt a határozati javaslatot annak idején benyújtottuk, és jelen pillanatban is fenntartjuk.

Én azt kérem a kormánypárti képviselőktől, hogy a magyar családok érdekében engedjék, hogy ez a határozati javaslat az Országgyűlés plenáris ülése elé kerülhessen, és ott tudjunk arról vitatkozni, akár arról az elmúlt néhány hónapról is, ami azt mutatja, számomra is azt mutatja, a benyújtó számára, hogy önök egészen egyszerűen megszorításokat alkalmaznak, önök olyan fejlesztéseket állítanak le, amire az embereknek minden nap szükségük lenne, és olyan gazdasági helyzetbe sodorták ezt az országot, amiből nagyon-nagyon nehéz kimenekülni és nagyon nehéz kijutni. Egy ilyen gazdasági helyzetben önök nem azzal foglalkoznak, hogy azokat, akik rászorulnak, akik segítségre szorulnak, azokat támogassák, azokat megsegítsék, hanem még mindig olyan vásárlásokon és olyan „fejlesztéseken” – idézőjelben - törik a fejüket, mint például a reptér megvásárlása.

Én azt gondolom, hogy azt az 1500 milliárd forintot, amit erre kíván fordítani a kormány, azt nyugodtan lehetne más egyéb, tényleg az emberek mindennapjait könnyebbé tevő, illetve a megélhetést segítő intézkedésekre és támogatásokra fordítani. Köszönöm szépen.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A vitát megnyitom. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Nacsa képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselő Asszony! Ha van propagandisztikus határozati javaslat és van pusztán politikai szándékból benyújtott határozati javaslat, akkor ott vagyunk. Itt az előzőnél én azért megpróbáltam a felszólalásomban is egyetértési pontokat létrehozni a fogyatékosügy támogatása kapcsán, meg tényeket, pályázatokat és ráfordított összegeket közöltem, ezekre se az elnök úr, se a képviselő asszony nem tudott válaszolni, és nem tudta megcáfolni, de itt teljesen más a helyzet.

Akkor kezdem hátulról, ahol ön befejezte. Nem kellett volna 36 milliárd forintért, potom pénzért eladni a repteret. Nem lennénk abban a helyzetben, hogy vissza kell vásárolni, ha önök nem lopták volna el és privatizálták volna el. Röhejes, hogy önök Gyurcsány Ferenc Facebook-posztjában... - és a DK képviselői, akik konkrétan ellopták az egészet. Nevetséges! 36,3 milliárd forintért! Már akkor is ennek a többszöröse volt az értéke. A többszöröse, minden piaci számítás szerint.

Úgy gondolták, hogy egy nemzetstratégiai fontosságú létesítményt, akkor még csak egyetlen nemzetközi repterét Magyarországnak, fogják és kiárusítják, mint a családi ezüstöt, csak így potom pénzért a ház elé kiviszik, és az első járókélnök odaadják. Annyira vérlázító, hogy önök jönnek a reptérrel, amikor önök adták el. Az

a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy ebben a határozati javaslatban minden benne van, amit a DK szeretne: adóemelés, adóemelés, adóemelés.

Gy. Németh Erzsébet talán nem is tudja, hogy mi volt az az összeghatár, amitől kezdve az önök idejében 36 százalék volt, azt hiszem, a jövedelemadó, mert olyan keveset soha nem keresett. Az átlagkereset alatt 157 ezer forint volt az a fizetési határ, ami fölött 36 százalékot kellett fizetni. Elnök úr sosem válaszol ezekre, ilyenkor mindig teljes mértékben csendben van. 36 százalékkal sújtották azokat az embereket, akik 157 ezer forintot kerestek, az átlagkereset alatt. Ön szerint a 157 ezer forint, elnök úr, sok, vagy kevés? 36 százalék volt a személyi jövedelemadó 157 ezer forintos fizetés felett. Ez volt az önök politikája: adóemelés, adóemelés. Vagyonadót terveztek, ingatlanadót terveztek, mindent terveztek.

És erre most Dobrev Klára közli, hogy fizessenek azok, akik luxusvillában élnek, majd hazamegy az Apró-villába, a tévéstúdióba. Abba a tévéstúdióba, az Apró-villába megy haza, ahol közölte, hogy a luxusvillában élők fizessenek. Egy milliárdos házaspár mondja azt, hogy fizessenek a milliárdosok, tisztelt képviselőtársaim! Hát egészen abszurd jelenetekkel állunk itt szemben most a magyar politika, belpolitika szeptemberi küszöbén. Egy milliárdos házaspár mondja azt, hogy fizessenek a milliárdosok.

Tisztelt Képviselőtársaim! Persze a DK igazi énje ilyenkor mindig előbújik, mert benne van, hogy az egyházi támogatásokat azonnal vágják meg, és csökkentik. Elnök úr vallásellenes kirohanásaival egyetértésben a DK, Gyurcsány Ferenc mondta, hogy ki kell rakni a papokat az iskolából, és tudjuk, hogy többször bémálkozott, rendszeresen bémálkozott, ezért gondolhatja ezt. De hát, tisztelt képviselőtársaim, megint csak megpróbálják álcázni és politikai javaslatot tenni - de aztán gyorsan kibújik a szög a zsákból -, hogy majd teljesítsük a jogállamisággal kapcsolatos követelményeket az Unió felé. Ez is benne van a határozati javaslatban. Tizenhét törvénymódosítást kért az Európai Unió. Hányat szavaztak meg önök? Mind a ketten ott ültek a szavazásoknál képviselőként, sőt Komáromi képviselő úr ott volt, Szabó Timea is ott volt. Hányat szavaztak meg? Nullát, elárulom! Nullát! Önök azt kérik, hogy teljesítsük a követelményeket, és amikor teljesítjük, akkor nem adják hozzá a szavazatukat. Kevés álságosabb javaslatot láttam ennél.

Szeretnék megemlíteni az adókat, szeretnék elvonni a közösségektől, a civilektől, a sporttól, az egyházaktól, a határon túli közösségektől a pénzeket. El lehetne intézni az egész határozati javaslatot annyival, hogy tipikus DK-s tempó, kinézik maguknak a sportolókat, a civileket, az egyházakat, a határon túliakat, megpróbálják tőlük elvenni a forrásokat, és megpróbálnak adóemelést kényszeríteni az emberekre.

A GDP 4,5 százalékkal csökkentettük az adókat 2010 óta. Az alapvető élelmiszerek is szerepelnek ebben a törvényjavaslatban. Egy alapvető élelmiszer - tojás, tej, csirkehús és így tovább - áfacsökkentését nem szavazták meg, se Varga Zoltán, se Gy. Németh Erzsébet. Nem szavazták meg! Öt százalék az áfa! Alapvető élelmiszer! Öt százalék! Nem szavazták meg! Most azt mondják, hogy legyen kevesebb. Hát, de benyújtottuk, kevesebb lett, önök akkor nem támogatták. Tipikus DK-s tempó! Természetesen nem fogjuk támogatni.

ELNÖK: Szabó Timea képviselő asszony, öné a szó.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Én őszintén nem értem Nacsa képviselőtársam kirohanását. Mi az, hogy tipikus DK-s tempó, amikor Magyarországon van az Európai Unióban a legnagyobb infláció még mindig, mert ez

a pancser kormányzás, amit maguk csinálnak, ez minden, csak nem a magyar emberek és a magyar családok érdekeit szolgálja! Tényleg azt mondja 13 év kormányzás után, hogy önök nem tudják megoldani? Ez egy nyílt beismerése annak, hogy nem tudják megoldani azt, hogy a magyar emberek jobban éljenek.

A legrosszabbul élnek az Európai Unióban a magyar családok. A legmagasabb az élelmiszer-infláció, a legnagyobb volt a reálbércsökkenés Magyarországon az egész Európai Unióban. Erre olyan büszke? 13 év alatt ennyit sikerült a nagy családbarát kormányzásnak tennie, és azt mondja, hogy mi volt 13 évvel ezelőtt? Ne haragudjon, ha ön 13 év alatt nem tudja kijavítani a korábbi kormány hibáját, akkor ön nem alkalmas arra, hogy kormányozzon! Ilyen egyszerű!

Ha 13 év alatt ennyit sikerült elérni, hogy Magyarországon legnagyobb az infláció azért, mert a Balatont odaadják Tiborc Istvánnak meg Mészáros Lőrincnek, meg gyakorlatilag Borsod megyét megvásárolja Rogán Antal az új kis felesége nevére, akkor valóban ez történik, tisztelt képviselőtársam. Amikor Orbán Viktor irányítja a haverok összes gazdasági folyamatát, és nekik adja a magyar emberek javait, akkor ez történik egy országgal. És tudja, tisztelt képviselőtársam, ezt nem én mondom, hanem Matolcsy György mondta múlt héten. Ő mondta, hogy azért állunk ilyen borzalmasan rosszul a gazdaságban, mert a kormány sorra halmozta a hibákat.

Varga Mihály nem tagadta azt, hogy a versenyképességünk a legutolsó az Európai Unióban, sőt elmondta azt is, hogy azért, mert a humántőkébe nem fektet semmit a kormány, az oktatásba, az egészségügybe. Tudja, mibe fektet? Saját magukba! Az nem gazdasági fejlődés! Maguk nem termelnek semmit. Az önök haverjai lenyúlják a mások által megtermelt javakat, cégeket, gazdaságokat, odamennek, megfenyegetik, és azt kisajátítva herdálják el. Még csak termelni sem tudnak. Ha legalább úgy nyúlnák le, hogy utána valamit alkotnak abból, de arra sem képesek!

Olyan szintű pancser kormányzás megy itt, amely pontosan azt eredményezte, hogy a legnagyobb megszorító csomagot hajtották végre, azt, hogy a kataadózást az egyik pillanatról a másikra eltörölték, 450 ezer ember adóját emelték fel egyik pillanatról a másikra a háromszorosára, kisvállalkozásokat döntöttek be százezerrel. Idehozzák most ezeket a mérgező akkugyárat, amelyek nem adnak munkahelyet a magyar embereknek, mert százezerrel hozzák a külföldi munkaerőt. Most épp Orbán Viktor mondta ezt az uniós csúcstalálkozón, hogy 500 ezer külföldi munkaerővel számolnak. Nagy segítség ez a magyar családoknak, ahogy az is nagy segítség, amikor Mészáros Lőrinc megvett egy vajdasági futballcsapatot, meg épített a Vajdaságban egy futballpályát. Hát ez aztán nagy segítség a magyar embereknek!

Úgyhogy én azt kérem, hogy egy picit vegyen már vissza azzal, hogy „kinek mi a tempója”, mert az a tempó, amit most mi látunk 13 éve ebben az országban, az pontosan azt eredményezte, hogy a magyar családok a legrosszabbul élnek az Európai Unióban! Ezek tények! Matolcsy György mondta, Nagy Márton mondta, Varga Mihály mondta, az önök korszakos zseni csapata mondta ezt az egri közgazdász vándorgyűlésen. Mindent lenyúlnak!

Es egyébként igen, az, hogy szupergazdagokra kivessenek vagyoadót, az egy nagyon helyes dolog, a Párbeszéd is támogatja. Az, hogy egyébként egy luxusvillában élő házaspár mondja azt, hogy igen, neki is fizetni kell vagyoadót a luxusvillája után, az meg aztán még nagyobb rendben van! Miért, csak egy szegény mondhatja azt, hogy legyen luxusadó? Egy gazdag nem mondhatja, hogy legyen luxusadó? Csak önök nem akarnak fizetni! Önök azt gondolják, hogy önök csak lenyúlnak, lenyúlnak, lenyúlnak, és akkor még adózni sem kell utánuk.

Az egykulcsos adó kizárólag önöknek és a tolvaj haverjainak jó. Igenis tessék a nagy vagyonok után adózni, és akkor lesz bevétel! Hogy 13 év után az a mondás, hogy mi történt 13 évvel ezelőtt, ez a legnagyobb beismerése annak, hogy totálisan képtelenek kormányozni! És igen, tessék a magyar családoknak most segíteni, most, mert most vannak bajban! A nyugdíjasok is fellázadtak, hogy az, amit most ígérték nekik, egy lópikula, mert nem fedezi azt a reálérték-csökkenést, azt az élelmiszer-inflációt, amitől egyébként több mint egy éve szenvednek. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Sztojka Attila képviselő úr, öné a szó.

SZTOJKA ATTILA (Fidesz). Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A napirendhez kapcsolódik ugyan, nyilván nem annyira szorosán, de kapcsolódik a Szabó Timea képviselőtársunk által felvetett dolgokhoz. Az országjelentésből, amely nem is olyan régen érkezett a Bizottság részéről, szeretnék egy pár adatot felolvasni önöknek.

Magyarország 2017 óta gyorsuló ütemben zárkózik fel az uniós jövedelmi átlaghoz. Az ország egy főre jutó GDP-je az uniós átlag mintegy 69 százalékaról - ez egy 2017-es adat - 74,7 százalékára nőtt 2022-re. A munkaerőpiac jelentős javulást mutat, 2022-re a foglalkoztatási ráta 80,2 százalék, jóval meghaladja az uniós átlagot. A munkanélküliségi ráta 3,6 százalék, ez pedig jóval meghaladja az uniós átlagot is. A fő szegénységi mutatók szintén javulást mutatnak. Nyilván van még ebben tennivalónk, és ezért is dolgozunk. De az, hogy a szegénység elleni küzdelem terén jól állunk és jó ütemben haladunk, az egyértelmű a bizottság számára is.

Ha összességében nézzük az eredményeket, akkor a magyar gazdaság beruházási rátája 2017 óta a legmagasabbak között van az Európai Unióban. Én azt gondolom, hogy nyilván lehet politikai kritikákat megfogalmazni, sőt, ideológiai kérdéskörök mentén politikai és adott esetben szakpolitikai intézkedési javaslatokat tenni, de az, amit a konzervatív-polgári-keresztény kormányzat elindított, és az eredményei egyértelművé teszik mondjuk az európai uniós országok kitekintésében is, azt mutatja, hogy mégiscsak, bármiféle érzelmdús helyzetet is nélkülözünk, az út az megfelelő és jó.

Nyilván van még dolgunk, és ezért is dolgozunk, hogy ebben az országban bárki, éljen bárhol is, érezze azt, hogy ebben az országban a biztonsága, az anyagi megbecsültsége és a jóléte is hosszú távon eredményes, és elérhetővé válik számára. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Több hozzászólást nem látok. Átadom az elnöklést Kovács Sándor alelnök úrnak, én is hozzá kívánok szólni röviden.

(Az ülés vezetését Kovács Sándor, a bizottság alelnöke veszi át.)

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Az ülés vezetését átveszem. Parancsoljon, elnök úr!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, alelnök úr. Az a helyzet, nem terveztem hozzászólni, de azért mégis annyi minden elhangzott itt.

Egyszerűen nem értem, hogy önök nem látják vagy nem akarják látni, hogy valójában mi van a Parlament falain vagy inkább a Fidesz-frakció szobájának a falain kívül, hogy mi a magyar rögvalóság, hogy az általános iskolások már nem kapnak csak

korlátozott mértékben iskolatejet, hogy a nyugdíjoknak elviszi azt a kis minimális emelését az irdatlan nyugdíjasinfláció, ami teljesen más. És persze beszélnek itt önök a GDP-ről, ez nagyon jól hangzik, de ebben benne van az is többek között, hogy kínai akkumulátorgyárakkal építik tele Magyarországot, miközben a kínai befektetőknek irdatlan mennyiségű vagyont játszanak át. Csak a debreceni CATL-nek 330 milliárd forint vissza nem térítendő támogatást adnak. 330 milliárd forintot, képviselő úr! Tudja az mennyi? Az még gombócból is sok lenne! És ez csak egy akkugyár, és számtalan ilyen van.

Persze beszélhetnénk a Vodafone-ról. Mekkora biznisz volt! Mekkora veszteséget produkált! És persze tudjuk nagyon jól, hogy a vége az lesz a sztorinak, hogy majd azt fogják mondani, hogy sajnos mégsem lehet ezt állami kézben üzemeltetni, és majd megkapja a drága vő, vagy esetleg az ország legélesebb elméje, a mi Mészáros Lőrincünk. És benne van ebben a gazdasági növekedésben az ő 62 méteres jachtja is - persze ő is csak úgy mehet oda, belépővel, mert nyilván tudjuk, hogy nem az övé. Meg benne van az is, hogy az Orbán-családnak már két tagja is a százmilliárdosok klubjába tartozik. Jó sokba került ez nekünk, magyaroknak, tízmillió magyarnak! Tízmillió magyar kínja van abban az eredményben, ez a legnagyobb probléma.

Nacsa képviselő úr állandóan arról beszél, hogy mi volt a tizenhárom évvel ezelőtti elmúlt nyolc évben. Emlékeztetném azért, képviselő úr, hogy a jelszó maguknál most az, hogy előre megyünk, nem hátra. Na, most hogyha maga állandóan hátra bámul, akkor orra fog esni, és ez fog történni nemcsak magával, hanem az egész kormánnyal. Tudniillik azt, hogy mi a valóság, nem maguk mondják meg a magyar embereknek (*Nacsa Lőrinc: Hanem a DK!*), ők ezt maguk érzik.

A debreceni piacot vasárnap már ki se akarják nyitni, mert az ország második legnagyobb városában, elvileg a Fidesz őrvárosában, ahova minden pénzt belepumpálnak, persze elvileg, mert ez a minden pénz csak a csókosok által épített gyáraknak jár, a debreceni embereknek nem, nincsen már annyi vásárlóerejük, hogy egyszerűen vasárnap a piacot érdemes legyen nyitva tartani. Kong az ürességtől! És ezek után maguk arról beszélnek, hogy mekkora itt a jólét? Amikor látjuk, hogy mekkora az infláció? Arról beszélnek, hogy majd egyszámjegyű lesz az infláció? Mikor, hölgyeim, uraim? Mikor? Merthogy egyelőre ezt a fasorban sem látja senki, már elnézést kérek!

Tehát arról van szó, hogy el kell menni és meg kell nézni, hogy egy magyar ember most mit rak a kosarába. Itt vannak a legújabb adatok: kevesebbet tankolunk, mint ezelőtt egy fél évvel. Kevesebbet tankolunk! Maguk szerint ennek mi az oka? Mindenki jachtal jár, és az Adrián kell tankolni? Vagy mi lehet? Árulják már el, hogy a magyarok vajon miért nem járnak benzinkútra! Kirándulnak? A magyarok miért nem vásárolnak a boltokban? Miért kevesebb az áfabevétel? Maguk szerint nem kell segíteni a magyar családok millióin? Mert szerintünk igen. Hogyha ez valami DK-s ármány, akkor nagyon rossz végén állnak ennek a történetnek, én attól tartok. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Az ülés vezetését visszaadom.

(Az ülés vezetését Varga Zoltán, a bizottság elnöke veszi át.)

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. (*Jelzésre:*) Már látom Nacsa Lőrinc képviselő úr kezét. Öné a szó, képviselő úr.

NACSA LŐRINC (KDNP): Nehéz összeszedni minden hazugságot, ami elhangzott, de megpróbálom azért.

Hogy tizenhárom éve csökken a reálbér, képviselő asszony? Ne vicceljünk már! Igen, az utóbbi pár hónapban csökkent *(Szabó Timea: Azt mondtam, hogy most van a legnagyobb reálbércsökkenés...)*, és előtte meg a duplájára nőtt. Előtte pedig duplájára nőtt! Azt mondja, hogy tizenhárom év alatt nem tudtuk megoldani a reálbér-növekedést. Tizenkét év alatt a duplájára nőtt. *(Szabó Timea: Most sem tudtátok...)* Az átlagkeresetek két és félszeresére nőttek 2010 és 2022 között. *(Szabó Timea: Most reálbércsökkenés van...)* Az elnök úr az előbb azt mondta, ez nem ez a műfaj, de biztos csak ránk vonatkozik. *(Szabó Timea: Ez az igazmondás műfaja!)*

ELNÖK: Kérem szépen, mindenki őrizze meg a nyugalmát!

NACSA LŐRINC (KDNP): Két és félszeresére nőtt az átlagbér 2010 és 2022 között Magyarországon. Azt mondjuk, hogy elég? Nem! *(Szabó Timea: Az uniós pénzek miatt!)* Dehogy az uniós pénz miatt! *(Szabó Timea közbeszólása.)* Nem az uniós pénz miatt, hanem a magyar munkavállalók, a munkáltatók és a kormány gazdaságpolitikájának a közös sikere az, hogy két és félszeresére nőtt az átlagbér. Ott vagyunk, ahol szeretnénk? Nem! Kell még mit tenni? Persze! De ezt eltagadni, és azt mondani, hogy itt, nem tudom, nem történt semmi tizenhárom év alatt... És igen, néha föl kell emlegetni tizenhárom évvel ezelőtti dolgokat, tisztelt képviselő asszony, azért, mert nagyon sokszor most isszuk annak a levét. Mert Varga képviselő úr semmit nem tudott arról mondani, hogy miért volt 36 százalékos a személyi jövedelemadó 157 ezer forintos fizetés fölött, mert Varga képviselő úr azt gondolja, hogy a 157 ezer forintos fizetés sok, ő azt gondolja, azért nem mond semmit a 36 százalékos személyi jövedelemadóról.

És igen, vannak olyan bűnök, amiknek hosszú az árnyéka, történelmi bűnök, és sajnos, igen, olyan történelmi bűnök történtek, amelyeknek még most is isszuk a levét, tisztelt képviselő asszony. *(Szabó Timea: Mint a Balaton beépítése!)* Akkor ön még nem támogatta Gyurcsány Ferenc intézkedéseit, aztán azóta más lett a helyzet. Akkor ön még nem támogatta. Az LMP, amelynek ön is volt tagja, alapvetően a Gyurcsány-kormány ellen jött létre, 2008-2009 között szerveződött meg. *(Szabó Timea: Ez nem igaz, és magyarázd már meg nekem légyszí ez!)*

ELNÖK: Képviselő Urak és Hölgyek! Ez nem az a műfaj, még egyszer mondom! *(Zaj.)* Azt kérem, mindenki őrizze meg a nyugalmát! Ez egy bizottsági ülés, tehát nem az a ketrecharc, amire önök gondolnak. Mindenki szót tud kapni, de ne vágjunk a másik szavába, ha kérhetem!

NACSA LŐRINC (KDNP): Számos területen történt előrelépés a gazdaságban, számos területen, az emberek fizetésében, nyugdíjában és így tovább. Válság van? Nehéz helyzet van? Igen! Tagadtuk ezt bármikor is? Nem! Nincsen megszorító csomag, küzdelem van a magas infláció ellen, küzdelem van a reálbér-csökkenés ellen. Azt látjuk, hogy például szeptemberben már megszűnt a reálbércsökkenés, azt látjuk, hogy kezdődik a gazdasági növekedés visszaépítése, azt látjuk... - és az akkumulátorgyár nincs benne a GDP-növekedésben, mert nem épült meg és nem termel, tisztelt elnök úr. Majd benne lesz a GDP-ben, és reméljük, igen magasan hozzá fog járulni, de még nincs benne ebben a GDP-növekedésben. A tavalyiban sem volt benne, mert még nem termelt az az akkumulátorgyár. Utána majd benne lesz, és

természetesen akkor fontos is lesz, és sok embernek fog munkát adni, magyar embereknek.

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy önök megpróbálják lefesteni azt a képet, ami nem valós. Magas reálbér-növekedés történt, és most van egy nehéz helyzet, elszálló energiaárak, háború, szankciók, nehéz gazdasági környezet. Küzdeni kell ellene? Igen! Egy számjegyű lesz idén év végére az infláció, ahogy ígértük? Igen! Ezen dolgozik a kormány, ezen dolgoznak a kormány gazdasági szakemberei is. Az, hogy önök ezeket a tényeket eltagadják, és a tényeket veszik semmibe... Én mindig megütközve állok, mert szívesen vitatkozom önökkel bármilyen témában, szívesen vitatkozom önökkel az ország jövőjét illetően sorskérdésekről, de az, hogy alapvető számokat és tényeket tagadnak el, az úgy nagyon nehezzé teszi a vitát. Tehát a számok talaján szívesen vitatkozom, a tények alapján, gazdaságilag, bár ez nem egy gazdasági jellegű bizottság, csak maga az előterjesztés tartalma adókról beszél, gazdasági természetű előterjesztésekről beszél, de alapvetően fontos ezekről a kérdésekről beszélni.

Akkor tudunk erről úgy beszélni, ha a tények és a számok alapján tesszük. És igen, néha fel kell emlegetni 13 évvel ezelőtti dolgokat, mert a reptér eladása történelmi bűn volt, és most is isszuk a levét. Ez akkor történt. Azt ne mondjuk már, hogy ami 3 évnél régebben történt, arról nem beszélünk, mint ahogy csomó minden van, ami most az országban azért van úgy, ahogy, mert itt voltak 40 éven keresztül a kommunisták meg a szovjet hadsereg! Azért van úgy! Meg valami azért van úgy, mert még régebben például világháború volt, meg Magyarország területének a kétharmadát elszakították! És akkor ne beszéljünk róla? Hát van hatása a mai napig Magyarország gazdaságára, geostratégiájára, földrajzi elhelyezkedésére, nyersanyagkészletére, népességére! Ezek a döntések hatással vannak!

Erről ne beszéljünk, és ilyen szemellenzős módon az elmúlt egy hónapról lehet beszélni? Vagy nem tudom, majd a DK megszabja, hogy hány évről lehet csak beszélni, mert mind a ketten mindig azzal védekeznek, hogy 2010 előttről nem lehet beszélni? Hát persze, hogy nem akarnak, mert védhetetlen a 2010 előtti időszak! Olyan dolgokról beszélünk, amelyeknek mostanáig van hatása, mert akkor az embereket kisémmizték, tönkretették a családtámogatási rendszert, és igen, annak van hatása! Az a helyzet, hogy ezekről beszélni kell, mert van hatása! Ezért hozzuk fel, olyan dolgokat hozunk fel, amelyeknek mai napig tartó negatív hatása van, az akkori döntéseknek. Kár, hogy önök semmi mást nem tudnak erre mondani, csak megvédeni Gyurcsány Ferencet, főleg Szabó Timea!

ELNÖK: Mielőtt Szabó Timeának megadnám a szót, Nacsa képviselő úr, óvatosságra inteném. Néha vegyen levegőt, mert attól féltem a végén (*Derültség az ellenzéki pártok soraiból.*), komolyan mondom, hogy hiperventillálni fog, és egyszerűen elájul. Értem én, de komolyan mondom, aggasztó volt már a vége, tehát csak óvatosan. (*Nacsa Lőrinc: Elnök úr, el kell viselni!*) Szabó Timea képviselő asszony, öné a szó.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Na most, ha már történelmi bűnök, például a Malév eladása is ide tartozhat, nemrég voltam az EBESZ parlamenti ülésén, ahol a szlovén parlamenti képviselő odajött hozzám, és megbeszéltük, hogy én a magyar parlament tagja vagyok, és azt mondja, jaj, hát a ti kormányotok volt az, ugye, amely eladta a nemzeti légitársaságot, és ilyet még nem pipáltunk, mondja ezt egy szlovén. Tehát ennyit a történelmi bűnökről például, és akkor most nem megyek bele az idő rövidege miatt az összes történelmi bűn

felsorolásába, de azért egy kicsit hosszabb lenne, mint az előző kormány történelmi bűnei. Az is mindig olyan komikus nekem, amikor önök kommunistáznak, ellenben az önök legjobb barátja, Vlagyimir Putyin orosz diktátor, Lukasenka fehérorosz diktátor... *(Nacsa Lőrinc: Istenem, ne vicceljen már!)*

ELNÖK: Képviselő úr!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): A Kínai Kommunista Párttal dealelnek önök folyamatosan - ugye, ide akarták hozni a Fudan Egyetemet, azt szerencsére megakadályoztuk -, de folyamatosan a Kínai Kommunista Párt különböző hivatalnokait látják önök vendégül. Más már nem jön ide, csak a keleti barátaik. Szóval azért van ebben némi irónia és keserűség, amikor önök kommunistáznak.

A magyarországi energiafüggőségünk kizárólag az oroszok jóindulatától függ. Egyszerűen képtelenek voltak például az elmúlt években diverzifikálni normálisan Magyarország energiaellátását. Az is egyébként egy nagyon érdekes dolog, hogy hogy lehet az - visszatérve még az inflációra egy gondolat erejéig, és nem hoztam volna szóba, ha nem szankciózik, és nem „háborúsinflációzik” ön itt megint -, hogy azt mondják önök, hogy a háború miatt Ukrajnában, ahol maga a háború zajlik, alacsonyabb az infláció... *(Nacsa Lőrinc: Ne vicceljen már!)*

Mit ne vicceljünk, kedves Nacsa Lőrinc? Nézze már meg a számokat! Az összes Ukrajnával határos országban, Lengyelországban, Szlovákiában, Romániában már rég egyszámjegyű az infláció! El lehet ezt tagadni, csak akkor teljesen komolytalanná válik a beszélgetés. Nézze meg a KSH- és az európai statisztikákat!

És akkor csak egy dolog: Varga Judit maga mondta ki azt, ugye, volt egy bírói tanácskozás, ahol kimondta azt, hogy megszorítások vannak Magyarországon, Orbán Viktor utána meg is büntette. Annyira jól mennek a dolgok, ugye, hogy egyébként Orbán Viktor fizetését sikerült megemelni, a reálbért annyira nem sikerült megvédeni, most növekedett megint Orbán Viktor fizetése.

Csak egyetlenegy utolsó gondolat: annyira jól megy most ön szerint a gazdaság, és annyira jó intézkedéseket hoznak, hogy éppen tegnap jelentették be, hogy a hiánycélt 3,9 százalékról 5,2 százalékra emelik. Hát ennyire jól kormányoznak önök! Ennyire jól megállították a reálbércsökkenést, az inflációt, nem tudom, mit, hogy nem tudják tartani még a hiánycélt sem! Százhuszonhatodszorra fogjuk a költségvetést módosítani, hogy tömködjük a lyukakat. Hát ebből nem lesz sem reálnyugdíj-emelkedés, sem reálbérnövekedés! És tudja, amikor azt mondja Orbán Viktor, és azt mondja maga, hogy az év végén egyszámjegyű lesz az infláció, igen, a hóközi infláció egyszámjegyű lesz, de az éves még mindig kétszámjegyű. Csak ezt önök elhallgatják, pedig ezt megint csak világosan elmondta Matolcsy György is, Varga Mihály is, és Nagy Márton is. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Ha nem, egyetlenegy mondat erejéig én még hozzászólnék. Alelnök úr!

(Az ülés vezetését Kovács Sándor, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Az ülés vezetését átveszem. Elnök úr, öné a szó.

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Ez az egyetlenegy mondat az lesz, hogy az a szörnyű ebben az egészben, tisztelt

kormánypárti képviselő hölgyek és urak, hogy amíg egy normális európai demokrata kormány a szegénység ellen küzd, vagy küzdene, addig maguk a szegény emberek ellen küzdenek, és ez a dráma. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az ülés vezetését visszaadom.

(Az ülés vezetését Varga Zoltán, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm. Mivel több hozzászólót nem látok, és ilyen igényt sem, ezért megadnám a szót az előterjesztőnek, Gy. Németh Erzsébet képviselő asszonynak. A vitát tehát lezárom, és természetesen átadom a szót.

GY. Németh Erzsébet válasza

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ha Nacsa Lőrinc annyira pontos a számokban és a tényekben, mint ahogy itt most megmutatta ezen a bizottsági ülésen, kétszer is azt állította, hogy a 2010-es évek előtt 36 milliárd forintért privatizálta az akkori kormány a repteret, hát, Nacsa képviselő úr, ön azért jelentősen tévedett, mert 465 milliárdért. A 36 milliárd és a 465 milliárd között azért van egy egészen pirinyó kis különbség. Ha a többi számmal is, amit ma itt a bizottsági ülésen elmondott, ugyanilyen hadilábon áll, akkor azt gondolom, teljesen megalapozott, és teljesen jogos az, hogy az előterjesztők, a DK képviselői az Orbán-kormány által tervezett megszorítások miatt a magyar családok megsegítése érdekében egy országgyűlési határozati javaslatot szeretett volna elfogadtatni. Ehhez azt kérjük, és kérem még most is, hogy a bizottság ennek a tárgysorozatba vételét támogassa.

Mivel ez egy egészen hosszú bizottsági ülés volt, engedjék meg, hogy csak néhány dologra reagáljak! Akkor arról beszélni, hogy itt minden rendben van, amikor az infláció, az élelmiszerár-drágulás Szabó Tímea képviselő asszony elmondása alapján tényleg éteri magasságokban van, önök pedig a nyugdíjasokat egészen egyszerűen nem hajlandók tisztességes, normális évközi nyugdíjkorrekcióban, nyugdíjemelésben részesíteni, ráadásul úgy, ahogy Szabó képviselő asszony mondta, nemcsak az inflációról és egyebekről beszélnek össze-vissza, hanem a nyugdíjkorrekcióról is, valamelyik kormánytag, jelesül a miniszterelnök, bejelenti, hogy 3,5 százalék lesz az emelés, aztán Gulyás miniszter úr rendbe teszi a kormányinfóján, hogy csak 3,1 százalék, majd Varga Mihály pénzügyminiszter leírja megint, hogy 3,5 százalék, össze-vissza beszélnek. Fogalmuk nincs arról, hogy egyébként mennyi az, amennyi járna a nyugdíjasoknak.

De segíték önöknek, legalább 5 százalék járna, mert bizony-bizony, tegyük hozzá azt a másfél százalékot is, amivel 2021-ről, 2022-ről adósak önök a nyugdíjasoknak, mert egyébként amióta megígérték, hogy inflációkövető lesz a nyugdíjemelés, és a nyugdíjak megőrzik az értéküket, az egészen egyszerűen nem történik meg. Önök a saját törvényeiket, a saját maguk által hozott törvényeket egészen egyszerűen nem tartják be, úgyhogy, képviselő úr, ne beszéljen itt arról, és Sztójka képviselő úr sem, hogy milyen nagy jólét van ebben az országban, és mennyi minden az, ami itt rendben van. *(Nacsa Lőrinc: Ki mondta ezt? Ne hazudjon már!)*

A DK azért nyújtotta be ezt a határozati javaslatot, mert úgy gondoljuk, hogy ebben a gazdasági helyzetben az ismert indokok alapján igenis szükség van arra, hogy segítsük meg azokat az embereket, akár legyenek dolgozók, akár pedig nyugdíjasok.

Ön itt arról beszél, hogy a DK elnöke és a DK árnyékminiszterelnöke - nagyon helyesen - felvetette azt, hogy fizessenek a milliárdosok. Tudja, képviselő úr, hogy mi

hitelesíti ezt a mondást? Az, hogy Gyurcsány Ferenc 2004 óta nem veszi fel a fizetését, a mai napig nem veszi fel sem miniszterelnökként, sem országgyűlési képviselőként, frakcióvezetőként (*Nacsa Lőrinc: Gyárat vett fel, nem fizetést!*), hanem ezeket jótékony célra adományozza. Én azt gondolom, hogy egy ilyen tevékenység, egy ilyen cselekedet, ami régóta tart, az igenis hitelesíti azt, amit a DK elnöke, illetve árnyékminiszterelnöke mond ezekben a kérdésekben.

Még egy számot szeretnék önöknek mondani, hátha ezt megérti Mészáros... Mészáros? Bocsánat! Lőrinc, Lőrinc, elnézést kérek! (*Derűltség.*) Elnézést kérek! Hátha megérti Nacsa képviselő úr. A '23-as költségvetésben, ha jól emlékszem a számra, 322 milliárd forint volt mindennel együtt a sporttámogatásra. Ebben a gazdasági válságban, amit bizony-bizony az Orbán-kormány okozott, szó nincs itt semmiféle más tevékenységről, csak az orbáni inflációról és arról az elhibázott gazdaságpolitikáról, amit önök a Nemzeti Bank elnökével, illetve a két miniszterrel karöltve folytatnak, tehát a 322 milliárd helyett 447 milliárdot fordítanak sportra. Nem érzi a képviselő úr, hogy ez egy kicsikét nincsen rendben? Ilyen gazdasági helyzetben még mindig a sportra fordítunk több mint százmilliárd forintot az eredetileg betervezethez képest? Nem gondolja, hogy ebből a pénzből inkább az egészségügyre, inkább a nyugdíjasokra vagy azokra a családokra kéne költeni, akik tényleg hó végén el kell hogy gondolkodjanak azon, hogy egyenek vagy mondjuk megvegyék a gyógyszert?

Nyilván csak mi, ellenzéki képviselők találkozunk ilyen felvetéssel, nyilván csak Szabó Timeának, Komáromi doktornak, Varga Zoltánnak meg nekem mondják, önök ilyenekkel nem találkoznak. Önök szerint ma a magyar családok rendben vannak, mindenki meg tud élni a jövedelméből, legyen az fizetés, bér, bármilyen aktív korosztály, és mondjuk ez a nyugdíjasok számára is elég.

Én azt javaslom önöknek, önök egyéni képviselők, a döntő többségük, menjenek már haza, a választókerületükbe, szálljanak ki az autójukból, és kérdezzék meg az embereket, hogy hogyan élnek. Legyenek őszintén kíváncsiak a véleményükre! Én azt gyanítom, hogy nemcsak nekünk mondják el vagy mondanák el, ha önök is közéjük mennének, az emberek között élnének, akkor önöknek is elmondanák. Nem hiszem, hogy csak mi vagyunk olyan kivételes helyzetben, hogy csak hozzánk jutnak el ezek az információk.

No, száz szónak is egy a vége, meg azt gondolom, hogy még rengeteg feladata van ennek a bizottságnak a mai bizottsági ülésen. Az lenne a kérésem, tisztelt kormánypárti képviselő hölgy és urak, hogy engedjék, hogy a plenáris ülésen lehessen ezekről a kérdésekről vitatkozni. Azt kifejezetten gyávaságnak tartom, hogyha önök ezt nem engedik meg a betervező képviselőknek. Mitől félnek? Minden propagandaeszköz, a közmédia, minden az önök kezében van. Miért félnek attól, hogy az Országgyűlés plenáris ülésén lehessen ezekről a kérdésekről beszélni? Addigra talán Nacsa képviselő úr is utána tud nézni a számoknak, lesz rá ideje, és akkor a számok és a tények egymással szemben álljanak, és vitatkozzunk. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Szavazás következik. Ki az, aki támogatja a H/4669. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét? Kézfelemeléssel jelezze! (*Szavazás.*) 3 igen. Ki az, aki nem? (*Szavazás.*) 10 nem. Ki az, aki tartózkodott? (*Szavazás.*) Tartózkodást nem látok.

Megállapítom, hogy a bizottság a határozati javaslatot 3 igen, 10 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

A napirendi pont tárgyalását lezárom. Köszönöm szépen Gy. Németh Erzsébet képviselő asszonynak a mai napi munkát. *(Gy. Németh Erzsébet és Szabó Tímea távoznak az ülésteremből.)*

**A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény módosításáról szóló T/4314. számú törvényjavaslat
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)**

A 3. napirendi pontunk következik, a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény módosításáról szóló T/4314. számú törvényjavaslat, itt szintén a tárgysorozatba vételről döntünk. Az előterjesztő képviselőjében megadom a szót Szabadi István képviselő úrnak. Képviselő úr, ön a szó.

Szabadi István előterjesztése

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót és a lehetőséget. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Szeretném a Népjóléti Bizottság szíves figyelmét felhívni arra a méltatlan helyzetre, amiben sok-sok magyar ember él most jelen pillanatban Magyarországon.

A KSH adatai szerint 2022-ben csaknem 76 ezer rászoruló élt ápolást, gondozást nyújtó bentlakásos intézményekben, emellett 54 ezer családtag ápolta otthon tartósan beteg vagy súlyosan fogyatékos családtagját. Ez a KSH-adat. Azért szeretném a bizottság tagjainak, képviselőtársaimnak a figyelmét felhívni arra, hogy egyes szakértők szerint azoknak a száma, akik otthon ápolják a szeretteiket vagy a hozzátartozóikat, közel félmillió, 4-500 ezer emberre tehető, akiknek az esetében otthonápolásról beszélhetünk Magyarországon. A szigorú és korlátozó szabályok miatt legfeljebb 13 százalékuk kap valamilyen formában ápolási díjat. Az állam számára az otthonápolás olcsóbb és kényelmesebb, ezzel helyettesíti az intézményrendszer fejlesztését, ezekből az adatokból ez olvasható ki. Az ápoló leveszi a terhet az állami szociális és egészségügyi ellátásról, és olyan feladatokat lát el, amit az államnak kellene finanszíroznia. Ezek az otthonápoló honfitársaink.

A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény tavaly őszi módosításával azonban szűkítették az állam felelősségét a szociális ellátás terén. Az ápolási díjra jogosultak körét a szociális törvény 40. és 41. §-a határozza meg, melynek értelmében a testvér, elhunyt testvér egyeneságbeli rokona állandó és tartós ápolását végző nagykorú személy nem jogosult az ápolási díjra.

A Mi Hazánk Mozgalom azért él ezzel a módosító javaslattal, mert erre a hiányosságra szeretnénk felhívni a figyelmet. Ez rendkívül kiszolgáltatott helyzetbe hozza az érintett magyar embereket. A hatályos rendelkezések alapján ugyanis például - egy név nélküli példával próbálom ezt demonstrálni - egy nagynéni számára nem jár ápolási díj, ha az elhunyt testvérének egy szörnyű baleset következtében lebénult nagykorú fiát gondozza otthon már évek óta, mint a fiú egyetlen élő hozzátartozója. A család helyzetét súlyosbítja, hogy mindenüket eladták, hogy a lebénult fiú a magánegészségügyön keresztül kezeléseket kapjon, ugyanis - még egy probléma - a rehabilitáció költségeit a tb nem fizeti meg. Ez rendkívül, mondhatni, méltatlan helyzetbe hoz számtalan magyar embert.

Hogy konkrétan mondjam, hogy hogyan szólna a mi módosításunk, a Mi Hazánk Mozgalom módosítása, a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 41. § (1.a) bekezdése helyébe a javaslatunk szerint a következő rendelkezés lépne hatályba: az ápolási díjra való jogosultság megállapítása szempontjából hozzátartozónak kell tekinteni azt is, aki elhunyt házastársa

egyeneságbeli rokonának vagy testvérének, vagy elhunyt testvére egyeneságbeli rokonának, vagy a kérelem benyújtását megelőző tíz éven belül összesen legalább három évig nevelőszülőként háztartásában ellátott, a kérelem benyújtásakor utógondozói ellátásban nem részesülő és vele egy háztartásban élő, nagykorúvá vált személynek a gondozását, ápolását végzi.

Mindenképpen szeretnénk még arra is felhívni a figyelmet, hogy ezen példa esetében az ápolási díj iránti kérelmet Budapest Főváros Kormányhivatala például elutasította, amit a Mi Hazánk Mozgalom álláspontja szerint akkor is meg kellene állapítani, ha nem lennének rokonok.

A módosító javaslatunkkal ezt a szabályozási hiányosságot szeretnénk pótolni, ezért kérem a tisztelt bizottsági tagokat, hogy a benyújtott javaslatunkat pártállástól függetlenül gondolják át, és engedjék át, hogy erről az Országgyűlésben is lehessen beszélni, vitatkozni. Hiszen közel félmillió ember életéről van szó, akik mindenüket beletették abba, hogy a számukra a sors alapján kirendelt életvitel miatt, amit a nap 24 órájában kell megtenniük, ők nem tudnak elmenni dolgozni, nem tudnak mást tenni, ezért legalább az a minimális ápolási díj járhat számukra, ami jelen pillanatban nagyon sok honfitársunknak nem jár.

Én erre szeretném felhívni a figyelmet, és kérem a bizottság tagjait, hogy vegyék tárgysorozatba ezt a törvényjavaslatunkat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A vitát megnyitom. Kérdezem, hogy ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Kovács Sándor alelnök úr, öné a szó.

Kérdések, hozzászólások

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! A számokkal az elején egy kicsit probléma van, mert amikor ön 400-500 ezer emberről beszél, és úgy kezdte a bevezetőjét, hogy az ápolási és gondozási intézményekben lévők száma 73 ezer, és körülbelül 500 ezer ellátatlan van, akkor nagy tisztelettel, de az egyéb szociális szolgáltatás, nappali ellátás, fogyatékos, pszichiátriai betegek ellátása, idősek otthona és egyéb szociális szolgáltatás, ha nem is száz százalékban, de körülbelül 90 százalékban lefedi mindazon szolgálati igényeket, amelyekről ön beszél. Tehát a maradék körülbelül 10-15 ezer ember ápolásáról beszélünk, amit egyébként a kormány is támogat azzal, amit ön leír, hogy az otthonában élő kliens ápolása sokkal olcsóbbá kerül, mintha bevinnénk egy állami intézménybe. Ezt is csináljuk. Úgy hívják, hogy nappali intézmény, jelzőrendszeres házi segítségnyújtás, házi segítségnyújtás időskorúaknak, fogyatékosügyi támogatás.

Tehát amiről ön beszél - és nem tudom a konkrét esetet, amit ön hozott példának -, ott a FOT megállapítását utasíthatták el. Az egészségkárosodás mértéke helyett most már az egészségmegmaradás mértékét állapítja meg az a bizottság a szociális rászorultság mellett, amely a FOT-ot megállapítja, és a FOT alapján állapítja meg az ápolási díjat. Szerintem két külön hajóban evezünk, mert a fogyatékoság létrejötte vagy veleszületett, vagy szerzett fogyatékoság, és ebben az esetben, a baleset következtében nagy valószínűséggel szerzett fogyatékoságról szeretne beszélni, de a bizottság ezt nem állapította meg, ezért nem állapította meg hozzá a hozzátartozó ápolási díjra való jogosultságát sem.

Ennél konkrétan a 41. § 1/a bekezdésben ön teljesen kiszélesítené a nem vérrokonok ápolási díjra jogosultságát, amely egyébként, talán azt mondom, az életet ismerve, védi az ellátottat a vér szerinti rokonok mellett a nem vér szerinti rokonoktól, bocsánatot kérek, de nagyon sok ilyen láttam élőben.

Nem akarok dicsekedni, de szociális munkás végzettségem van, a másoddiplomám foglalkoztatás-rehabilitációs szaktanácsadó, és van egy szakvizsgám közigazgatásból, meg szociális szakvizsgám is. Egy ápoló- és gondozóotthonban voltam igazgatóhelyettes, utána pedig fogyatékkal élők nappali intézményét vezettem több mint öt évig egy 500 lelkes településen, ahol mi vezettük be az országban elsőként a kistelepülésen élő fogyatékosok ellátását. Azért vitatkozom önnel, mert jelen pillanatban a 22 település vonatkozásában ellátott fogyatékos nappali intézménybe nem találunk klienst. Hála legyen a jóistennek, annyira „magas” az otthonápolási díj összege, hogy a családtagok nem akarják behozni a nappali intézménybe. Klienshiányban szenvedünk. Tehát azokat a normatív támogatásokat, amelyeket megigénylünk az előző évi bázis alapján, vissza kell mondanunk. Egy példa: géberjéni központtal működik a „Jót s jól” Egyesület, amely 22 településen látja el a fogyatékosok és csökkent munkaképességű emberek foglalkoztatását.

Tehát egyetértve azzal, hogy még van feladatunk, a 400-500 ezer ember ellátatlanságát csúsztatásnak tartom. Még egyszer mondom, azzal kezdte, hogy 73 ezer ember lakik ápolást, gondozást nyújtó intézményben, a 400 ezer embert matematikailag kivonták a nyugdíjas és egyéb fogyatékos emberekre vonatkozó számokból, holott ennek 90 százaléka a mai magyar törvények alapján ellátottnak minősül. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, hogy ki kíván még hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Több hozzászólási igényt nem látok, ezért a vitát lezárom.

Az előterjesztőnek adom meg a szót, ha kíván válaszolni a vitában elhangzottakra. Öné a szó, képviselő úr.

Szabadi István válasza

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Köszönöm szépen a szakmai hozzászólást és esetleg kiigazítást. Én abban vitatkoznék, hogy nem az otthonápolási díj magas, hanem az otthonápolók száma magas. Ebben én azért tudnék vitatkozni, bár nem én vagyok a szakember.

Azt is vegyük figyelembe, hogy az otthonápolók, ahogy már említettem, szegénységbe vannak taszítva. Ez a szolgálat 24 órás szolgálat, amit a sors rendelt számukra. Hogy a számokkal kicsit pontosítsunk, én azt mondtam - és ez a 2022-es adat -, hogy csaknem 76 ezer rászoruló élt ápolást, gondozást nyújtó bentlakásos intézményekben, tehát bentlakásos intézményekben. Emellett a KSH adata szerint 54 ezer családtag ápolta otthon tartósan beteg vagy súlyosan fogyatékos családtagját, de vannak szakértők, akik ezt a számot határozzák meg 400-500 ezerre.

Úgyhogy én még egyszer arra kérem a bizottság tagjait, hogy a Mi Hazánk Mozgalom erre irányuló törvénymódosító javaslatát vegye tárgysorozatba, és tárgyaljunk, beszéljünk, vitatkozzunk tovább az Országgyűlésben erről. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szavazás következik. Ki az, aki támogatja a T/4314. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételét? Kérem, kézfelemeléssel jelezzék! *(Szavazás.)* Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Hat. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Négy.

Megállapítom, hogy a bizottság a törvényjavaslatot igen szavazat nélkül, 6 nem szavazattal, 4 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba. Köszönöm szépen képviselő úrnak a mai munkát.

A nyugdíjak értékállóságának biztosítása érdekében szükséges intézkedésekről szóló H/4353. számú határozati javaslat Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről

A következő napirendünk következik. Köszöntöm Gurmai Zita képviselő asszonyt, a napirendi pont egyik előterjesztőjét. A nyugdíjak értékállóságának biztosítása érdekében szükséges intézkedésekről szóló H/4353. számú határozati javaslat tekintetében szintén a tárgysorozatba-vételről fog dönteni a bizottság. Gurmai képviselő asszony, öné a szó.

Dr. Gurmai Zita szóbeli kiegészítése

DR. GURMAI ZITA (MSZP) előterjesztő: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Kedves bizottsági Tagok! Először is szeretném elmondani, hogy rendkívüli öröm számomra, hogy miközben a bizottságban itt együtt ülünk, a második Nobel-békedíjat is magyar kapta, Krausz Ferenc fizikus, a tegnapi napon pedig Karikó Katalin, úgyhogy én azt gondolom, hogy ez egy rendkívüli... *(Közbeszólások: Nem békedíjat, hanem orvosi díjat!)* Elnézést, nem jól mondtam, tehát két Nobel-díjasunk van, Karikó Katalin és Krausz Ferenc.

No, én azt hiszem, hogy miután elég hosszan vitatkoztunk az előző napirendi pontokról, én bízom abban, hogy elolvasták a mi határozati javaslatunkat, szeretném kérni, hogy támogassák.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A vitát megnyitom. Kérdezem, hogy ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Sztojka Attila képviselő úr, öné a szó.

Kérdések, hozzászólások

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselő Asszony! Elolvasva a javaslatot, azzal kapcsolatban egyértelművé kell tenni szerintem, hogy a magyar kormány, illetve a Fidesz-KDNP-pártszövetség az elmúlt időszakban nagyon sok mindent tett a nyugdíjakat illetően is. *(Nacsá Lőrinc távozik a bizottsági ülésről.)* Ennek az ékes példája pont a múlt héten vált a közvélemény számára egyértelművé, hiszen a korábbi januári 15 százalékos nyugdíjemelés mellett további 3,1 százalékos emelést irányozott elő. Ebből adódóan egyértelműen az mondható el, hogy az idei évben 18,1 százalékkal nőtt a nyugdíjemelések mértéke. Ha visszamenőleg nézzük, akkor ez havonta átlagosan 78 ezer forintot jelent, míg ha az egész évet nézzük, akkor pedig 84 916 forintot jelent.

Ha az előterjesztés, pontosabban a javaslat részleteibe belemegyünk, akkor szerintem alapvetően egy dolgot fontos tisztázni, mégpedig azt, hogy a nyugdíjellátást, mint önmagát, igazából olvasatom szerint, amit önök benyújtottak, azt ilyen szociálisellátás-jellegűnek tartják, míg az én meglátásom szerint inkább jövedelem pótló ellátások formájában kell gondolkodni vele. Ebből adódóan, amikor azt javasolják, hogy a vegyes, vagy ha úgy tetszik, a svájci indexálás módszerét alkalmazzák, az a nevéből is ered, hogy a vegyes indexálás alapvetően a gazdasági helyzettől, a gazdasági környezet alakulásától függ. A módszer önmagában, hogy ha egy gazdasági körülmény jó és megfelelő, az még adott esetben jó hatást is elérhet a nyugdíjak indexálását illetően. De ha romló a gazdasági helyzet, akkor ez pont ellenkezőleg hathat, ezért is azt gondolom, hogy ezzel kicsit óvatosabban kellene bánnunk, a vegyes indexálás bevezetésének a javaslatával.

Ami az 1/b. pontban a nyugdíjárulék-plafon visszaállítását, illetve annak a bruttó összegben való pontosítását jelentené, pont azt kérdőjelezzük meg, ami alapvetően szerintem egy nagyon komoly kérdéskör, hogy ha mi jövedelempótló ellátásnak tartjuk a nyugdíjakat, akkor vajon kell-e bevezetni, vagy visszatérni arra a módra, amely 2013 előtt volt, hogy a nyugdíjárulék-fizetési plafon fölötti résznél nem kellett nyugdíjárulékot fizetni.

Ha most ezt visszavezetnénk, akkor pont azt érnénk el, hogy az emberek által befizetett járulékokhoz kapcsolódóan az ellátásuk függetlenné válik, vagy nem hozzájuk lenne kapcsolva. Ebből adódóan is azt gondolom, hogy az előterjesztés ezen pontját nem javaslom támogatni. Annál is inkább, mert az figyelhető meg, és ez egy kicsit ideológiai is, hogy a javaslat alapján, akinek van, attól elvonnának, míg aki többet dolgozott, több járulékot fizetett be, az igazából nem látná azt a fajta motivációt és annak a fajta, ha úgy tetszik, keresetpótló képességnek vagy adott esetben lehetőségnek az elérését.

A 2.a) pontban, amikor is önök azt indítványozzák, hogy az infláció mértékével megfelelő emelkedés legyen, itt alapvetően a magyar gazdaság stabilitásáról szóló törvényt kell figyelembe venni, valamint az értékmegőrzésről szóló jogszabályt, amely úgyszintén törvényi szinten van. Ez ellentétes lenne a törvényi lehetőségekkel, ezért sem gondolom, hogy célszerű lenne ezt a részét támogatni.

A 13. havi nyugdíjat illetően pedig 2020 áprilisában már döntött a kormány a 13. havi nyugdíj fokozatos visszavezetéséről, '22-ben ez meg már meg is valósulhatott, és meg is kapták a nyugdíjasok.

Összességében én azt látom, hogy a magyar kormány, ha csak az idei évet nézzük, a nyugdíjfinanszírozást illetően erre a 2,5 millió nyugdíjas emberre közel 190 milliárd forintot fordított az idén is. Egyértelműen van szándék a kormányzat részéről, hogy a nyugdíjak értékállóságáért szükséges intézkedéseket továbbra is megteszi.

Összességében pedig azt tudom mondani, hogy én az előterjesztés elfogadását nem javaslom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Képviselő úr, köszönöm. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Több hozzászólási igényt nem látok. A vitát lezárom.

Amennyiben Gurmai képviselő asszony kíván reagálni, akkor megadom számára a szót. *(Jelzésre:)* Öné a szó, képviselő asszony.

Dr. Gurmai Zita válasza

DR. GURMAI ZITA (MSZP) előterjesztő: Nyilvánvaló, hogy számos hasznos javaslatról, illetve ötletéről beszélt, meg támogatási formáról, ebből még sajnálatos módon a jelenlegi nyugdíjasok nem tudnak jobban élni. Nem megyek bele a részletekbe, ettől függetlenül azt kérem, hogy támogassák. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Szavazás következik. Ki az, aki támogatja a H/4353. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét? Kérem, az emelje föl a kezét. *(Szavazás.)* 2 igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* 10 nem. Azért egy próbát tartunk még: ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 0 tartózkodás.

Megállapítom, hogy a bizottság a határozati javaslatot 2 igen, 10 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

A napirendi pont tárgyalását lezárom, de a lezárás előtt tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy ettől a pillanattól fogva Nacsá Lőrinc képviselő urat dr. Mészáros

Lajos alelnök úr fogja helyettesíteni. Köszönöm szépen. A napirendi pont tárgyalását ezennel le is zártam, köszönöm.

**A családi támogatások értékállóságának biztosítása érdekében szükséges intézkedésekről címmel benyújtott H/4354. számú határozati javaslat
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)**

De Gurmai képviselő asszony marad, hiszen a következőnél is ő a szóbeli kiegészítő. A családi támogatások értékállóságának biztosítása érdekében szükséges intézkedésekről címmel benyújtott H/4354. számú határozati javaslat, itt szintén a tárgysorozatba vételről döntünk. Képviselő asszony, öné a szó, ha szóban ki kívánja egészíteni.

Dr. Gurmai Zita előterjesztése

DR. GURMAI ZITA (MSZP) előterjesztő: Nagyon szépen köszönöm. Szerintem egészen nyilvánvaló az, hogy miért futunk ismét neki ennek. Én bizakodó vagyok, hogy ebben kapunk támogatást. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A vitát megnyitom. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Dr. Mészáros Lajos alelnök úr, öné a szó.

DR. MÉSZÁROS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Amellett, hogy látom a jó szándékot az előterjesztésben és a javaslatban, feltűnt számomra, hogy több esetben az alanyi jogon járó támogatások nem kellő emelését vagy emelésének a hiányát kérik számon a kormánytól, de vannak másfajta támogatások is. Ha az eredő számot nézzük, akkor 2010 óta minden évben emelte a kormány a családokra szánt forrást, 2023-ban ez 3357 milliárd forint volt, ez körülbelül három és félszerese annak az összegnek, ami 2010-ben volt, ami 960 milliárd forint volt.

A családtámogatás egy komplex rendszer, nem lehet egy elemét külön vizsgálni, és azokat az ösztönzőket is figyelembe kell venni, amik a kormány céljait szolgálják. Cél az, és ez, úgy látom, egy filozófiai vagy elvi különbség a polgári kormány és a baloldal között, hogy a polgári kormány elsősorban segélyezés helyett a munkára ösztönzést tűzte ki célul, és ennek érdekében adókedvezményeket, munkahelyteremtési támogatásokat, képzési, átképzési támogatásokat foganatosít. Ennek eredményeképpen ma 900 ezerrel több embernek van munkája, mint tizenegynéhány évvel ezelőtt.

Természetesen van helye az alanyi jogon járó támogatásoknak is, az anyasági támogatás, a családi pótlék, a gyermekgondozást segítő ellátás, a gyermeknevelési támogatás kiegészítésül szolgálnak, és biztosítják a munkavállalás és a gyermeknevelés egyensúlyát. Ezek egy része egyébként természetbeni juttatás, ilyen például a gyermekétkeztetés, az Erzsébet-táborok, illetve az ingyenes tankönyvek.

Még azt szeretném elmondani, hogy a családi adókedvezménnyel például jelentősebb többletjuttatáshoz jutnak a családok, mint a családipótlék-emeléssel, egy gyermek esetében 80 százalékkal magasabb juttatás érvényesül, két gyermek esetében 150 százalékkal magasabb, illetve három gyermek esetében már 200 százalékkal magasabb juttatás érvényesül a családoknál.

Úgyhogy én az elvekben is meg az intézkedésekben is megfelelőnek tartom a kormány jelenlegi családtámogatási intézkedéseit, és én az eredményeit is látom. Úgyhogy köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Több hozzászólási igényt nem látok, így a vitát lezárom, és Gurmai képviselő asszonynak, amennyiben kíván reagálni, úgy megadom a szót. *(Jelzésre:)* Öné a szó, képviselő asszony.

Dr. Gurmai Zita válasza

DR. GURMAI ZITA (MSZP) előterjesztő: Nyilvánvaló, pontosan elmondta, hogy másképpen látjuk ezt a helyzetet. Mindenesetre azért én továbbra is szeretném, ha támogatnák, illetve azt is javasoltuk, hogy vezessenek be olyan kiegészítő családtámogatást, kiegészítő családi pótlékot, amellyel minden érintett, adókedvezményre jogosult család hozzájuthatna az adókedvezmény alapján elérhető támogatáshoz. Tehát szerintem ezt érdemes lenne megfontolni.

Mindenesetre én továbbra is azt szeretném, hogy támogassák ezt a javaslatot, hiszen a családi pótlék 13 éve változatlan. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Szavazás következik. Ki az, aki támogatja a H/4354. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét? Kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás. - dr. Mészáros Lajos igennel szavaz. - Derültség.)* 2 igen. *(Dr. Gurmai Zita: Ez egy Freud volt!)* Ez kapufa volt. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* 6 nem. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság a határozati javaslatot 2 igen, 6 nem és 4 tartózkodással nem vette tárgysorozatba.

A napirendi pont tárgyalását lezárom. Köszönöm szépen képviselő asszonynak a munkát. További szép napot kívánok! Belelendült a bizottság a munka dandárjába, lassan végzünk is.

A véradásra való ösztönzésről szóló H/4909. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

A 6. napirendi pontunk következik, a véradásra való ösztönzésről szóló H/4909. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről fogunk dönteni. Köszöntöm Balassa Péter képviselő urat, mint a határozati javaslat szóbeli kiegészítőjét. Amennyiben ki kívánja egészíteni a javaslatát, kérem, ezt tegye meg. Öné a szó, képviselő úr.

Balassa Péter előterjesztése

BALASSA PÉTER (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottsági Tagok! Képviselők! A Sajtó Megjelent Képviselői! Remélem, egy olyan bizottsági napirendi pontot tárgyalunk, ami egyhangú támogatással fog bírni. Önök előtt áll a határozati javaslat, amely a véradás szükségességéről és a véradás ösztönzéséről szól.

A vérünkkel egy másik ember életét menthetjük meg, a vér az élet. Itt orvosok is vannak a bizottsági teremben. Magam is véradó vagyok, és a véradást azért is tartom nagyon-nagyon fontosnak, mert úgy gondolom, hogy nekünk, mint politikusoknak, magánembereknek, családapáknak példát kell mutatnunk. Magyarországon, azt gondolom, hogy ez a terület kiemelt terület, és úgy látom, hogy ebben változtatásra van szükség. Azért is van szükség változtatásra, ugyanis ösztönözni kell azokat a munkavállalókat, azokat az embereket, akik a véruket adják. Rengeteg ilyen ember van ma Magyarországon. Ha megnézik, ahhoz, hogy egy évben

a vérellátás biztosítva legyen, akkor körülbelül 390 ezer véradásra van szükség, ami napi szinten körülbelül 1500-1600 véradást jelent.

A határozati javaslatban a) és b) pontban külön emelném ki, hogy mire is tennék javaslatot, mire is teszünk javaslatot. Közeledve a dátumhoz, amikor is november 27-én a véradók napját ünnepeljük, azt gondolom, hogy egy ilyen napirendi pontnál nagyon remélem, hogy a bizottsági delegáltak és a képviselő urak és hölgyek ezt a javaslatot támogatni fogják.

Az elsőt mindenki tudja és olvasta, hogy a rendelkezésre állási idő, valamint a munkavégzési kötelezettség jelen pillanatban legalább 4 órát jelent. Ezt szeretnénk felemelni legalább 1 napra.

Az étkezési utalvány vonatkozásában, amit úgy is hívunk, hogy egy kalóriapótló étkezési utalvány, nem szeretném más irányban elvinni ezt a bizottsági meghallgatást, de azt gondolom, hogy az az ezer forint, amit most adunk, a 20 százalékos inflációval már messze nem éri el azt, amit évekkal ezelőtt. Ennek az összegét szeretnénk 2500 forintra felemelni. Ha kicsit megengedik, akkor euróban számolgatnék. Az ezer forint körülbelül 2,2 eurót jelent egy közel 400 forintos euróárfolyammal számolva. Ha felemeljük 2500 forintra, az sem egy irgalmatlan nagy összeg, a költségvetés bőven elbírja, az körülbelül 6 euró, vagy 6 euró fölött van kicsivel.

Azt gondolom, hogy egy életszerű és olyan napirendet tárgyalunk, ami elfogadható, és remélem, hogy a magyar társadalom számára és a képviselők számára is elfogadható. Ösztönözni kell a véradást, ösztönözni kell azokat az embereket, akik a vérüket adják, mert soha nem tudhatjuk, hogy kinek lesz szüksége vérré. Azt gondolom, hogy ez a napirend mind idejében, mind határozatában elfogadható, és kérem, támogassák. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A vitát megnyitom. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Dr. Mészáros Lajos alelnök úr, öné a szó.

Kérdések, hozzászólások

DR. MÉSZÁROS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Most is azzal kell kezdenem, hogy a jó szándékot határozottan látom a beterjesztett határozati javaslat mögött. Elmondom, hogy magam is rendszeres véradó voltam, amíg erre lehetőségem volt, és orvosként is rendkívüli módon látom a vér szükségességét az ellátásban, és ezt mindenképpen biztosítani kell.

A jelen szabályozás szerint a munka törvénykönyve négy óra mentesítést biztosít a véradónak, ugyanakkor akár egy kollektív szerződés, akár egyéb megállapodás a munkavállaló és a munkáltató között ezen csak a munkavállaló javára térhet el, tehát akár egyéni megállapodás alapján akár egy napra is módosulhat, ennek nincs korlátja. Erre az időszakra távolléti díj vonatkozik, ugyanakkor utazási térítést is kap a véradó.

Az említett kalóriapótló csomag - ami valóban ezer forint - folyadékot és szénhidrát tartalmú ételt tartalmazhat. Szintén el kell mondani, hogy ez is egy filozófiai megközelítés, a térítésmentesség elve, tehát a térítésmentes véradás elve Magyarországon hosszú-hosszú évtizedekre visszamenőleg érvényes. Ez még az előző rendszerben is így volt, és nem változott azóta.

Ellentétes ezzel a nagyobb értékű viszonzás. Természetesen nem mondom azt, hogy a határozati javaslatban nagyobb értékű viszonzás szerepelne. Ezt csak most általánosságban mondom el, hogy a térítéses véradásnak nincs hagyománya

Magyarországon, és remélem, nem is lesz, mert az a vérkészítmények minőségét rontaná.

November 27-e a véradók napja. Az Országos Vérellátó Szolgálat és a Vöröskereszt elismeri a véradókat és a támogató szervezeteket. Az állam Pro Vita díjat adományoz azoknak a nőknek, akik 60, illetve azoknak a férfiaknak, akik 80 véradáson vannak túl. Ezt egy belügyminisztériumi rendelet szabályozza. Az egészségügyért felelős miniszter is kitünteti a véradókat, és az OVSZ pedig ezen felül apróbb ajándékokat adhat.

Én azt gondolom, hogy a jelen szabályozás elegendő, biztosítja a vérkészítmények rendelkezésre állását. Amint úgy látszik, hogy már lennének olyan jelek, hogy nem, akkor természetesen újragondolható ez a kérdés. Én a magam részéről tartózkodni fogok ennél a szavazásnál. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Komáromi Zoltán alelnök úr, öné a szó.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Nekem három kérdésem lenne. Egyrészt 2022-ről vannak-e adataink, hogy összesen hány véradó volt az ideális 390 ezerhez képest?

A második kérdés az, hogy mióta ezer forint ez a támogatás, mert az is befolyásolja azt, hogy mennyire értékálló ez a támogatás.

Mennyi költségvetési támogatást fizettet ki az állam a Vérellátó Szolgálaton keresztül erre a célra 2021-ben vagy 2022-ben? Tehát most mekkora költségvetési tétel lenne ennek a javaslatnak az elfogadása? Ezekre a számokra vonatkozóan tud-e valamilyen választ mondani?

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, van-e még más bizottsági hozzászólás. *(Nincs jelentkező.)* Ha nincs, akkor átadnám az elnöklést Kovács Sándor alelnök úrnak. Egy nagyon rövid pontosító hozzászólásom lenne.

(Az ülés vezetését Kovács Sándor, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Az ülés vezetését átveszem.

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Dr. Mészáros Lajos alelnök úr, nem kívánok én vitába szállni az ön szavaival, hiszen szakértő módon ön ehhez ért, de azért mégiscsak megjegyezném, hogy a véradók számára létezik már térítéses véradási konstrukció, hiszen azt látjuk, hogy a vérplazmáért, mondjuk, egészen sokat is fizetnek. Hozzá kell hogy tegyem, általában a települések frekventált helyein vannak ezek a vérplazmapontok, nem tudom, mi a pontos megnevezése.

Valóban nem akarok most ebbe politikát vinni, de mégiscsak muszáj megjegyezni zárójelben, hogy ezek a vérplazmapontok nagyrészt a Tiborcz-érdekeltséghez köthetők. Tehát én nem tudom, hogy ez mennyiben hagyományteremtő, vagy nem, de azért erre van már precedens, amit bizony-bizony elég tisztességesen hirdetnek is, és úgy látom, hogy van rá igény. Köszönöm szépen. Kovács alelnök úr?

ELNÖK: Bocsánat, visszaadom az ülés vezetését elnök úrnak.

(Az ülés vezetését Varga Zoltán, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, csak hogy tartsuk be a formát is, nehogy szó érje a ház elejét. Nagyon szépen köszönöm.

Kérdezem, van-e más bizottsági hozzászóló. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincsen, úgy a vitát lezárom, és megadom az előterjesztőnek a lehetőséget. Amennyiben kíván reagálni, akkor öné a szó.

Balassa Péter válaszadása

BALASSA PÉTER (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr, és köszönöm a kérdéseket.

Visszafelé haladva, 2021 óta - most kértem segítséget - ezer forint az étkezési utalvány összege, ami azt jelenti, hogy több mint két éve. Ha megnézzük az inflációs adatokat, és megnézzük, hogy 2021-ben vagy 2023-ban mennyit ért az ezer forint, akkor azt gondolom, egyetértünk abban, hogy ennek a költségeit emelni kell.

Véradók száma. Tavalyi adat, hogy 230 ezer véradó volt, aki vért adott, és ez körülbelül megfelel a 390 ezernek, amit éves biztosításként el kell látni. A költségvetését pedig nagyon egyszerű kiszorozni: ha az ezer forintot felemeljük 2500-ra, akkor két és félszeres többletköltség kell. Erre én most pontos számot nem tudok mondani.

Még egy megjegyzés a kérdésekkel és az észrevételekkel kapcsolatban. A „lehetséges” és a „legalább” szó között egy óriási különbség van. Hogy a munkáltató lehetséges, hogy adhat legalább négy órát, vagy talán egy napot, azt tudjuk, hogy általában hogyan szokott befejeződni, hogy elmegy a munkavállaló, de sietnie kell vissza a munkájához. Mi azt gondoljuk, hogy legalább egy napot meg kell adni, és ösztönözni kell a véradásra az embereket, valamint továbbra is tartom azt, hogy nem jelent akkora költségvetési kiadást ezer forintról 2500 forintra felemelni valamit, amikor itt százmilliárdokról, ezermilliárdokról beszélünk, és olyan projektekre mennek el a magyar emberek pénzei, amik a magyar emberek számára követhetetlenek, úgyhogy azt gondolom, hogy reális és életszerű az, amit kérünk, és továbbra is kérem, hogy támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm Balassa képviselő úrnak. Szavazás következik. Ki az, aki támogatja a H/4909. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét? Kérem, aki igen, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Kettő igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* Kettő. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Nyolc.

Megállapítom, hogy a bizottság a határozati javaslatot 2 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba. A napirendi pont tárgyalását ezzel lezárom. *(Balassa Péter: Köszönöm a lehetőséget.)*

A családi pótlék azonnali megduplázásáról, valamint Családi Kártyán történő folyósításáról szóló H/5095. számú határozati javaslat

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről

A következő napirendi pontunk szerint a családi pótlék azonnali megduplázásáról szóló, valamint családi kártyán történő folyósításáról szóló H/5095. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről fogunk dönteni.

Köszöntöm az előterjesztőket, Z. Kárpát Dániel és Balassa Péter képviselő urakat. Ők fogják szóban kiegészíteni az előterjesztésüket. Z. Kárpát Dániel képviselő úr jelentkezett először. Öné a szó. Parancsoljon!

Z. Kárpát Dániel előterjesztése

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik) előterjesztő: Nagy tisztelettel köszöntöm a tisztelt bizottsági tagokat és a kedves meghívottakat. Nem úgy dobáltuk a lehetőséget, mint a forró krumplit, hanem gyorsan megbeszéltük, hogy melyikünk melyik részét indokolja ennek a nagyon fontos javaslatnak. Örülök, hogy Mészáros alelnök úr részéről azért itt a családtámogatást érintő vélemények már elhangzottak, mert ezekre az előterjesztés során módomban áll reflektálni, és talán egy többkörös vitát meg tudunk spórolni, esetleg még valamilyen konklúzióra is jutni.

Helyesen hangzott el, hogy az alanyi jogon járó különböző családtámogatási formák helyett inkább a munkához kötötteket preferáljuk. Én magam is így vagyok ezzel, hiszek egy munkaalapú társadalomban, és hiszek abban, hogy a tehetséget, a szorgalmat, az előrelépési szándékot díjazni kell. Ugyanakkor azt is látom, hogy a gyermeknevelésnél súlyosabb szegénységi kockázat ma nincsen, nem létezik Magyarországon, és vannak olyan, a gyermeknevelést sújtó terhek, amelyek kikerülhetetlenek, és az alanyi jogú támogatásoknak, mint mondjuk a családi pótlék, az lehetne a feladata, hogy ezeket a kikerülhetetlen, sziklányi terheket ellensúlyozzák.

Mit értek kikerülhetetlen alatt? Aki gyermeket nevel, pelenkát vásárol, bébiételt vásárol, gyerekruhát és gyerekjátékot vásárol. A gyermeknevelési cikkek többségére igaz, hogy ezeket egy uniós rekorder 27 százalékos áfa terheli. Az alelnök úr és senki más a bizottságból nem talál olyan európai országot, ahol magasabb lenne a gyermeknevelési cikkek áfatartalma, csak olyat talál, ahol alacsonyabb, tehát olyat, ahol magasabb lenne Magyarországnál, nem talál. A 27 százalékos áfakulcs veszedelme az, hogy kikerülhetetlen, büntetőadóztatja a gyermeknevelést.

Mintegy másfél éve fordultunk át egy statisztikai ponton. Ezen a statisztikai ponton az elszálló árak és a növekvő áfaösszeg miatt egy tipikus, statisztikai értelemben vett, egy gyermeket nevelő, egyedülálló édesanya vagy család már több áfát fizet be önmagának és a magyar költségvetésnek havonta, mint amennyit onnan a gyereke után családi pótlék formájában megkap. Ez egy brutálisan erős és sötéten erős szimbólum, mert azt mutatja, hogy az alanyi jogon járó kedvezmény alacsonyabb összegű, mint amennyivel a gyermeket nevelő támogatja a költségvetést. Szerintem ez egy drámai adat, és amikor arról beszélünk, hogy a családi pótlékot szerintünk meg kellene duplázni, ebből a felismerésből indulunk ki.

Van ugyanakkor egy vita, amit én bármikor vállalok, a családi pótlék megduplázását én mindenképpen egy családi kártya nevű, egy SZÉP-kártyára emlékeztető eszközön képzelem el, amellyel alapvető élelmiszert, gyermeknevelési cikkeket, a gyermek szellemi épülését, fejlődését célzó szolgáltatásokat és a lakhatásának költségeit lehetne finanszírozni. Nem vagyunk rosszhiszeműek, de garantálni szeretnénk azt, hogy ezek az összegek, amelyeket a jogalkotó - helyesen - a gyermeknevelés érdekkörébe céloz, azok valóban a gyermek érdekkörében hasznosuljanak. Ez egy létező társadalmi vita, egyébként ellenzéki oldalon belül is, szerintem nem szabad ebből titkot csinálni. Ugyanakkor vállalom és büszkén vállalom, hogy ezt a garanciát a gyermekek érdekében igénylem, és annak érdekében, hogy az ő érdekkörükben hasznosuljon ez az összeg.

Az alelnök úr említette a családi adókedvezmények rendszerét, és szerintem is érdemes ezt egy komplex rendszerben szemlélni, nem önmagában egy-egy elemét vizsgálni a családtámogatási rendszernek. Ugyanakkor azt látjuk, hogy ha megvizsgálja, hogy a bevezetéskor egy gyermek után járó realizálható nettó családi adókedvezmény mondjuk tízezer forint volt, az én ismereteim szerint ez most is annyi. A helyzet az, hogy a két gyermek után realizálható - 20-20 ezer forintnyi

nettó összegről beszélek - családi adókedvezmény szintén nem emelkedett, pedig ezeknek követniük kellene az inflációt. Tehát amit ön mond, annak akkor lenne támadhatatlan relevanciája, és akkor állná ki mindenben ezt a próbát, hogyha egy inflációkövető családtámogatási rendszerről beszélünk.

Ezzel szemben a nagyon sötét helyzetkép az, hogy a családi pótlék összege 13 éve mozdulatlan, ennek több mint 65 százalékát fölzabálta, elpárologtatta, megszüntette az infláció. Ezenközben a családi adókedvezmények összege sem inflációkövető, tehát ha a két idézőjeles pénzkupacot összerakom költségvetési szinten, akkor azt látom, hogy évente egyre parányibb összeg jut erre, hiszen az infláció folyamatosan eszi azt az értéket, amit ide lehetne csoportosítani. Ezért a mi javaslatunk célja egyértelműen az, hogy az alanyi jogon, gyermekek után járó támogatás garantáltan a gyermek érdekkörében hasznosuljon, de legyen több, mint amennyit áfa és adó formájában oda befizet egy egy gyermeket nevelő család havonta. Lépünk vissza ezen a szimbolikus ponton, ne az egy gyerekes támogassa jobban az államot, mint fordítva. Lépünk vissza innen, mert ez egy nagyon-nagyon sötét üzenetet hordoz, azt hordozza, hogy a szülőföldön boldogulás lehetősége nem feltétlen lesz adott mindenki számára.

A családtámogatásokról engedjenek meg egy záró gondolatot. Én azt hiszem, egyetlen ellenzéki képviselőként részt vettem a demográfiai fórumon, és több mint másfél évtizede, amatőrként, de foglalkozom ezzel a területtel. Amikor az önök legfelsőbb politikai vezetői elismerik azt, hogy óriási gond van, és ez a legnehezebb terület az összes közül, akkor az a kérésem, hogy ne mondják azt, hogy látják a jeleket és az eredményeket, mert egy demográfiai kataklizmahelyzet közepén vagyunk, nem voltak ilyen alacsony élveszületési számok az elmúlt több évtizedben, történelmi mélypontokat ütünk.

A teljes termékenységi arányszám volt az, ami szerencsére egy visszapótlódás során nem növekedésnek indult, visszapótlódott a Bokros-csomag és egyéb átkozott ötletek által lenyomott szintről egy normális átlag felé. De ha megvizsgáljuk a régióbeli országoknak a statisztikáját akár csak a termékenységi arányszám terén, akkor azt látjuk, hogy Magyarország szerencsére azért visszazárkózott egy középmezőnybe, de ebből 12 milliós ország 30 éven belül nem lesz, hogyha így folytatjuk. És Magyarország tekintetében azt látjuk, hogy Hollandia, Szlovákia, Szlovénia, Svédország, Dánia, Montenegró mind-mind előttünk jár a termékenységi arányszám tekintetében is. Tehát én nagyon szurkolok, hogy ezt a 2,1-et próbáljuk meg elérni. Nem nagyon látunk történelmi példát, de próbálkozzunk!

Az a határozott, nemcsak kérésünk, hanem felszólításunk, hogy gondolják át a családtámogatási rendszert, mert a számok nem igazolják azt, nagyon-nagyon sok odacsoportosított forrásból nem javultak mérhető módon a számok vagy nem javultak eléggé. Éppen ezért a rendszernek a hatékonyságán kell javítani, és a hatékonyságjavítás felé vezet egyrészt a családi adókedvezmény inflációkövetővé tétele, de az is, hogy a családi pótlékot megduplázzuk, családi kártyán kapjon többet egy egy gyermeket nevelő család, mint amennyi adóval ő támogatja az államot. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem Balassa képviselő urat...
(*Jelzésre:*) Ön is hozzá kíván szólni. (*Balassa Péter: Igen.*) Öné a szó!

Balassa Péter előterjesztése

BALASSA PÉTER (Jobbik) előterjesztő: (*Hangosítás nélkül.*) Köszönöm a szót, elnök úr. Pár gondolatot én is...

ELNÖK: A gombot!

BALASSA PÉTER (Jobbik) előterjesztő: Bocsánat, igen! Köszönöm a szót, elnök úr. Pár gondolatot én is megosztanék önökkel, és néhány tényszerű adatot fogalmaznék meg. Amiről most beszélünk, ennek 307,5 milliárdos költségvetési vonzata lenne, amit a költségvetés tárgyalásakor már felvetettünk és elmondtunk a költségvetés vitájánál.

Ha megengedik, akkor azért hadd érzékeltessenek egy olyan adatot, ami szerintem mindannyiunk számára eléggé megdöbbenő lesz. Halljuk folyamatosan a kormánytól, hogy Ausztria után kell mennünk, Ausztria nekünk a mintalabor, Ausztriát vegyük példaként. Akkor elmondom önöknek, hogy Ausztriában most egy gyermek után közel 75 ezer forintot kap egy család átszámítva euróból, addig ma Magyarországon ez 12.200 forint; 15 éve változatlan. És ha megkérdeznének egy édesanyát, aki mondjuk pelenkát akar venni, kenyeret vagy éppenséggel a gyermeknek valamit, akkor amit 2008-ban meg tudott venni, most, 2023-ban, annak az egyharmadát tudja megvenni, egyharmadannyi pelenkát, egyharmadannyi ételt, egyharmadnyi olyan dolgot, amit mondjuk a gyermekneveléshez szeretne felhasználni.

Elgondolkodtató az is, hogy ez közel 1,8 millió embert érint, és én azt látom, hogy magát a Fideszt és a kormányt eléggé nem érdekli ez a kérdés, pedig elkerülhetetlen az, amiről képviselőtársam beszélt, az elfogadhatatlan, és semmilyen érvet nem tudunk elfogadni annak irányában, hogy 15 éve önök miért nem emelik meg, vagy, bocsánat, 13 éve önök miért nem emelik meg a családi pótlék összegét. Ha az elmúlt 15 évben megnézzük a forint romlását és azt a fizető vásárlóértéket, amit mondjuk egy családi pótléknál megkapnak a magyar családok, azt gondolom, hogy enyhén szólva is méltatlan.

De zárásképpen, a képviselőtársam elég komoly szakmai kifejtésbe bontakozott, a Jobbik álláspontja változatlan: ezt az összeget azonnali hatállyal meg kell duplázni, és ami nagyon fontos, hogy inflációkövetővé is kell tenni. Tehát a Jobbik ragaszkodik hozzá, hogy a családi pótlék összegéhez hozzá kell nyúlni, a 307,5 milliárdos költségvetési tételt a magyar kormánynak, igenis, biztosítani kell, megvan a forrás, megvan erre a lehetőség, csak akarat kérdése, hogy ezt a javaslatot támogassák. Úgyhogy a Jobbik kiáll a javaslat mellett, a magyar családokat támogatni kell, és azonnal meg kell hozni ezt az intézkedést. Köszönöm, hogy meghallgattak minket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő urak. A vitát megnyitom. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Dr. Mészáros Lajos alelnök úr, öné a szó.

DR. MÉSZÁROS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Az érvrendszer nagy részét már elmondtam egy korábbi vitapontonál. Annyit szeretnék kiemelni, hogyha a kemény végpontot nézzük, ahogy szoktuk mondani, a családtámogatásokra fordított összeg 3,5-szeresére nőtt. Ez a kemény végpont.

Most az, hogy ez milyen összetevőknek köszönhető, lehet, hogy az egyik összetevőben nem nőtt, a másikon meg még jobban nőtt, hiszen a családpolitika egy nagyon komplex rendszer. A segélyezés helyett munkára ösztönzés, az alanyi jogú támogatások helyett az aktív támogatások részesülnek előnyben, a cél az, hogy képességeik és lehetőségeik szerint a munkából éljenek meg az emberek, ezért vannak inkább adókedvezmények, munkahelyteremtés, képzés, átképzés és a többi.

Természetesen van helye az alanyi jogú támogatásoknak is. Ezekből is van számtalan, nem sorolom fel, de nemcsak a családi pótlék, hanem több más, több olyan is van, amely természetbeni támogatás, az előbb már felsoroltam. Ezeknek a célja a munkavállalás és a gyermeknevelés egyensúlyának a biztosítása.

Magyarországon tényleg nagyon összetett a családtámogatási rendszer, és többféle jogcímen jár többféle támogatás vagy kedvezmény. Nem akarnám felsorolni, viszont felsorolnám azokat a családpolitikai intézményeket, amelyek 2010 óta bevezetésre kerültek, és ezt sem fogom teljes körűen, mert szorít az idő, csak példálózva. Például 2010-ben a gyes ismét három év lett. Az iskolalátogatáshoz kötötték a családi pótlék kifizetését, 2015-ben már az óvodalátogatáshoz is kötötték a családi pótlék kifizetését. 2011-ben vezették be a családi adókedvezményt. 2012-ben a pótszabadságot mindkét szülő igénybe veheti. 2012-től szintén a gyermek 3 éves koráig rész munkaidőben foglalkoztatható az édesanya. 2012-ben indultak el az otthonteremtési programok, '13-ban a munkahelyvédelmi akcióprogram, 2014-ben a gyed extra, 2015-ben az első házások adókedvezménye, bölcsődefejlesztési program, ingyenes étkezés és tankönyv, '16-tól a gyermekápolási táppénzt mind a két szülő igénybe veheti, és még nem fejeztem be ezt a sort.

Számtalan olyan intézkedés van, aminek ha az eredőjét megnézzük, akkor sokkal jelentősebb, mint az alanyi jogú támogatások nem olyan mértékű emelése vagy stagnálása. Ha a végpontot nézzük, akkor meg megkapjuk a 3,5-szeres családtámogatást. Tehát ezt komplexen kell nézni, és nem kiragadni egy-egy elemet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Több hozzászólót nem látok. Mielőtt lezárom a vitát, jelzem, hogy hozzá kívánok szólni, ezért Kovács Sándor alelnök úrnak átadom az elnöklést.

(Az ülés vezetését Kovács Sándor, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Az ülés vezetését átveszem. Tessék!

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Nagyon röviden. Z. Kárpát Dániel képviselő úr azt mondta, hogy állja a vitát a családi kártyán történő folyósításban. Én ebben szívesen vitáznék majd önnel alkalomadtán, mert személy szerint nekem ezzel vannak gondjaim. Elsősorban én úgy érzem, hogy stigmatizál, másrészt pedig visszaélésre adhat okot mindkét irányban, tehát a kártya kibocsátásánál is látjuk, a kormánynak általában mindig szokott lenni - a jelenlegi kormánynak - hihetetlen leleményessége ahhoz, hogy ezt hogyan tudja kiszervezni, és sajnos a másik irányban is létezik ilyen. Tehát én ebben szívesen leülnék majd vitázni egy adott pillanatban, de a tény az tény marad: aki a jelenlegi orbáni Magyarországon most szegény, az a legszegényebb. Azoktól vesznek el, azok nem kapnak semmit.

Tehát az, amiről alelnök úr beszélt, a legszegényebbek számára egyszerűen elérhetetlen. Ők nem tudnak ebből kitörni. Őket sújtja a 27 százalékos szegények áfája, az mindenféleképpen, és nyilvánvaló módon semmiféle benefit viszont a kormány részéről hozzájuk el nem jut. Ilyen tekintetben szerintem egyszerűen kötelessége most a parlamentnek, hogy a családi pótlékhoz hozzányúljon. Nem kívánom ragozni azt, hogy miért.

Mindamellet, hogy az előterjesztéssel magával, annak a tartalmával vagy a tartalomnak azon részével, hogy mi is legyen ezzel a családi kártyával, vannak vitáim,

az előterjesztés szellemiségével, azzal, hogy a családi pótlékhoz hozzá kell nyúlni, mert egyszerűen éhen fognak halni azok a családok és azoknak a családoknak a gyermekei, akik most például a keleti országrész mélyszegény területein laknak, az teljesen egyértelmű, ezért támogatni is fogjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az ülés vezetését visszaadom, elnök úr.

(Az ülés vezetését Varga Zoltán, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Több hozzászólót nem látok, így a vitát lezárom. Az előterjesztőknek adom meg a szót. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, öné a szó.

Z. Kárpát Dániel válasza

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik) előterjesztő Köszönöm szépen. Úgy gondolom, egy parlamenti üzemnek akkor van értelme, ha őszintén elmondjuk egymásnak azt is, hogy mi tetszik, illetve mi nem tetszik egy javaslatban. Szerintem ez egy nagyon termékeny vita tud lenni, akár röviden, egy zárszó keretein belül is lehet érveket ütköztetni.

A stigmatizáció az egyik olyan érv, ami elhangzott. Hadd kezdjem elnök úr érveivel, amit egyébként rendszeresen hallok a gyermekes versus gyermektelen diskurzusban is, és engem ott is nagyon irritál. Amikor a gyermekvállalást, a gyermeknevelést támogatjuk, azt ne érezze már kirekesztésnek az, aki adott esetben nem nevel gyermeket. Isten őrizz, hogy ennek boncolgassuk az okát, az egészségügyi hátterét! Én soha nem érezném magam feljogosítva ilyesmire.

A családi kártya tekintetében csak egy kérdést teszek fel. Létezik olyan szörnyű, nyomorult és vállalhatatlan élethelyzet bárhol a világon, hogy egy családfő a megkapott szociális transzfert vagy annak összegét, mondjuk, alkoholtermékekre költi, és emiatt kevesebb marad a gyerekeknek? Létezik, vagy nem létezik?

Én vállalom azt, hogy létezik. Ha felelős, itt, a parlamentben felelős döntéshozó vagyok, akkor nem nézek félre, nem mondom azt, hogy nem létezik ilyen élethelyzet, hanem igyekszem garantálni azt, hogy minél kevesebb gyermek kerülhessen ilyen helyzetbe. Ezért állok itt a legtisztább lelkiismerettel, mert ennek a javaslatnak az a célja, hogy megpróbálja garantálni, hogy minél kevesebb gyermek kerüljön ilyen helyzetbe. Mindenféle háttérfaktortól függetlenül, semmiféle előítéllettel nem élve, de egész egyszerűen vannak ilyen élethelyzetek. Szerintem a társadalmi felelősségünk része, hogy ne mondjuk azt, hogy nincs. Léteznek ilyen helyzetek, és nekünk legalább meg kell próbálnunk olyasfajta válaszokat találni, ami nem bánt senkit, de talán tud segíteni valaki más.

A visszaélésekkel, azok lehetőségével kapcsolatos érve szerintem 5-10 évvel ezelőtt tökéletesen ült volna. Teljesen egyetértettem volna, de most a digitális kor közepén élünk, sokkal inkább, mint 5 vagy 10 évvel ezelőtt. Úgy látom, hogy ahogy a Szép-kártyával kapcsolatos visszaélések száma is talán elenyésző, itt is annak a lehetősége, hogy egy másodlagos piac alakuljon ki, ahol majd, nem tudom, durumtészta cserélgetnek emberek, én nem érzem annyira életszerűnek, mint éreztem volna 10 évvel ezelőtt. Lehet, hogy vannak ilyen veszélyek, beszéljünk róla, erre egyébként a parlament plenáris vitája alkalmas. Én is ezért szoktam megszavazni tulajdonképpen minden olyan előterjesztést, ahol érzem a jó irányt, akkor is, ha a kivitelezéssel nem értek egyet tökéletesen. Tehát e tekintetben köszönjük a bizalmat.

Mészáros alelnök úr felé címezném, hogy kicsit máshogy látjuk ezt az egész problémakört. Ön azt mondta, hogy a végpont az, amit vizsgálni kell, és mégiscsak 3,5-szer többet költ a kormány erre. Én ezt az állítást nem vitatom, a következtetéssel vitatkozom. Szerintem a végpont az, hogy hány vágyott gyermek születhet meg Magyarországon, a családok biztonságérzete nő, stagnál, vagy gyengül, és a helyzet az, hogy statisztikailag sajnos borzalmas állapotban vagyunk. Pont ez a bajom, képviselő úr, hogy 3,5-ször annyi. Ne vitassuk, nagyon sok forrást elköltünk erre a területre, de nagyon kevés az eredménye, hát éppen ezért akarok rajta javítani, modernizálni és fejleszteni.

Ha már itt tartunk, én nem kötöttem bele abba sem, amit ön mondott, pedig bele tudtam volna, de nincs még egy költségvetés és ország, ahol a Nők 40 program alapvetően nyugdíj jellegű, 200 milliárd forint fölötti kedvezményét beleszámítják a családtámogatások körébe. Bele lehet szuszakolni valami kapcsolatot, persze, mert nagyszülők is besegítenek a gyermekek nevelésébe, ez az én családban is így van, és nagyon jó, hogy így van, összeteszem a két kezem, hogy kapunk segítséget ezen a fronton, de nem ismerek olyan statisztikát és költségvetést, ahol be szokták számolni ezt a nettó családtámogatások közé, és van még egy-két ilyen tétel, de ne kötözködjünk.

Örülünk annak, hogy jut ide forrás, csak akkor, könyörgöm, osszuk el jobban, úgy, hogy az hatékonyabb legyen, és kezdjük mondjuk a gyermeknevelési cikkek áfacsökkenésével. Az a baj, hogy önök most megszorítanak ezen a rendszeren, és az a baj, hogy elvesznek eddig létező lehetőségeket. Ennek sokszor rosszabb a száájze, mintha meg sem adták volna, hiszen a babavárót megszorítják, talán ebben nem vitatkozhatunk, van egy egyéves ablakperiódus, ahol a korábbi feltételek alapján lehet, de utána majd nem lehet babaváróhoz jutni.

A CSOK Plusz gyakorlatilag egy CSOK mínusz; tehát eddig költöttek x összeget egy területre, most költenek majd $x/2$ -t vagy $x/3$ -at, és egy plusz előjellel megpróbálják elmondani, hogy ez igazából egy szélesebb körű lehetőség, de a valóságban ezt kevesebben fogják tudni igénybe venni és kisebb összegben.

Ugyanígy a lakhatási célú előtakarékosság állami támogatása is megszűnt. Nekem sem tetszett a Fundamenta működési modellje, de nem az ágazatot kellett volna megszüntetni, hanem a működési zavarokat. Ehhez képest megszűnt az egész támogatási rendszer.

A nők rugalmas foglalkoztatása tekintetében továbbra sem látok rendszerszintű változást, pedig a legtöbb hölgy ezzel küzd a gyermekvállalás után, hogy hogyan tudja a munkaerőpiaci kényszereit és egyébként a karrierrel kapcsolatos teljesen jogos vágyakat összeegyeztetni a gyermekneveléssel. Rettenetesen nehéz terület, nem kapnak a magyar nők ebben elég segítséget, ezt nagyon közlelől látom.

Ha összeadjuk ezeket a tételeket, akkor azt látjuk, hogy bizony itt megszorul ez a rendszer, megszorítások áldozata. A mi javaslatunk arra fókuszál, hogy legalább a rendszer egyik lábán segítsünk, és kezdünk el egy termékeny diskurzust arról, hogy hogyan oldjuk meg ezt a problémát, mert most a képviselő úr is felolvasta a márkaneveket, amik 2010 óta vannak. Jó, hogy vannak, oké, de lépjünk már tovább! Tehát használjuk úgy ezeket, hogy valamit fejlesszenek Magyarország jelenlegi helyzetén, mert a népesedési, demográfiai mutatóink katasztrofálisak, a munkaerőhiány is jórészt már ennek köszönhető. Ezt nem szervezett vendégmunkásimporttal kell megoldani, hanem a magyar emberek vitán felüli támogatásával.

Most pont azt látom, hogy önök így a pedigret elmondják, a márkaneveket felsorolják, de mintha ezzel elintézt lenne a dolog, én pedig javítani szeretnék ezen

a rendszeren Péter barátommal együtt, ezért fogadják bizalommal ezt a javaslatot, és engedjék parlamenti vitára. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm, képviselő urak. Szavazás következik. Ki az, aki támogatja a H/5095. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét? Kérem, kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás.)* Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* 10 nem. Tartózkodás van-e? *(Szavazás.)* Nincsen. Megállapítom, hogy a bizottság a határozati javaslatot 2 igen, 10 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Köszönöm szépen, képviselő urak, az aktív közreműködést. A napirendi pont tárgyalását lezárom.

Ugye, tudjuk, a következő napirendi pontunk kiesett, erről tájékoztattam a tisztelt bizottságot.

Egyebek

A mai bizottsági ülésünkön az egyebek körében nekem két bejelentenivalóm van, illetve három is.

Az egyik: tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy sikerült két miniszter úrral is időpontot egyeztetni meghallgatás ügyében. Varga Mihály pénzügyminiszter úr meghallgatására november 28-án, kedden, 14 órakor kerül sor, míg Csák János miniszter úr meghallgatására pedig december 4-én, hétfőn, 13 órai kezdettel.

Egyben tájékoztatom a bizottság jelen lévő tagjait, hogy a következő bizottsági ülésünket várhatóan két hét múlva, a szokott bizottsági időben, kedden, 11 órától tervezzük. Nyilvánvaló módon a napirendi pontok függvényében ez változhat is, a szükséges információkat a későbbiek folyamán fogjuk majd a bizottság tisztelt tagjaival közölni.

Kérdezem, van-e még valakinek az egyebekben hozzáfűznivalója. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, Kovács Sándor alelnök úr.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Szeretnék a bizottsági ülés napjával kapcsolatban kérdést, illetve véleményt formálni. A parlamenti beosztás A és C hét lett, tehát a B hét, a klasszikus bizottsági hét megszűnt. A C hetet azért kapták az egyéni képviselők, hogy otthon is eleget tudjunk tenni a munkának. Tehát két hét múlva kedden megint csak C hét lesz, és ez a feladatunk, csak azt gondolom, hogy az A héten engedélyezik a bizottsági ülést, mivel nincsen B hét. Meg lehet-e ezt oldani A héten?

ELNÖK: Alelnök Úr! Valójában önnek igaza van, tehát ez egy bicebóca helyzet most, hiszen kimaradnak a B hetek, ezt látjuk. Viszont a bizottságnak dolgozni kell.

Nyilván nagyon nehéz olyan időpontot találni, ami mindenkinek megfelel. Higgye el, nekem az egyik legrosszabb, mert talán majdnem én jövök a legtávolabbról, Debrecenből. De nyilván abban az esetben, hogyha van arra lehetőség és belefér az időbe, és nem üti a plenáris ülés időpontját, akkor megpróbáljuk azt, hogy hatékonyan az A hetekre tervezzünk. De látjuk ezt a mai bizottsági ülést, ami azért lényegesen túlnyúlt már azon az időkorláton, ami beférne egy A hétbe akár, ezért ez...

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: De egy A hét kedden, a szavazás után lehetne bizottsági ülés, ha már itt vagyunk.

ELNÖK: Elég nehézkes, a házszabályi rendelkezések máshogy szólnak ebben az ügyben. Nyilván közösen megtaláljuk azt a leghatékányabb megoldást, ami mindenkinek jó. Jelenleg mi azt találtuk meg, és nyilván itt ez a jogszabályi környezet azért eléggé mereven behatárolja a lehetőségeket, hogy a C hét az, ami ennek meg tud felelni. Ha tudunk olyan lehetőséget találni, akkor ezt be fogjuk rakni az A hétre is. Köszönöm szépen.

Az ülés berekesztése

Amennyiben nincsen több megbeszélnivalónk, én mindenkinek köszönöm a munkát, a türelmet. Köszönöm azt, hogy több mint két és fél óráig itt voltak. Annyit tudok mondani, hogy folytatjuk, ez a dolgunk. Köszönöm szépen. További szép napot és jó étvágyat kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 36 perc)

Kovács Sándor
a bizottság alelnöke

Varga Zoltán
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Vicai Erika és Farkas Cecília